

Előfizetési díj:

Egészévre 4 ft., Félévre
2 ft., Negyedévre 1 ft.

Hirdetmények:

3 hasábos petsor egyszer
9 kr., többszöri hirtetésnél 7 kr., Bélyegdíj
30 kr.

Nyilvántartási díj 12 kr.

ZALAMEGYE

társadalmi, közművelődési és gazdasági hetilap.

A lap

szellemi és anyagi részét
illető közlemények a szer-
kesztőséghez küldendők.Bérmentetlen leveleket
csak ismert kezeztől fo-
gadunk el.Kéziratokat nem küldünk
vissza.

A „Zalamegyei gazdasági egyesület“ és a „Zalaegerszegi ügyvédi kamara“ hivatalos közlönye.

Megjelenik minden vasárnap.

A consortiumok.

A sok rossz tulajdonság között az is megvan a magyar emberben, hogy nem igen kedveli a consortiumokat. Úgy értjük, hogy semmiféle consortiumnak sem igen szeret tagjává lenni. Valami közös, kölcsönös tömörülést, egyesülést kívánó eszmének talán könnyebb szász franciát, tíz németet és öt angolt megnyerni, mint egy tősgyökeres, minden ízében magyar embert.

A régebbi világban ez a consortiumtól való idegenkedés úgy szólván semmiféle hátráltató befolyással sem volt ránk sem erkölcsileg, sem anyagilag; mert akkor még mindenki könnyen lehetett úr a magáéból és senki sem szorult a társas spekulációra. Akkor még a gazda-embernek termelt bőven annyija, hogy gondtalanul fizethette a kereskedőt, az iparost.

Ma már a dolgok egészen másként állanak. A földbirtokok veszélyes mértékben való szétarabolása, az értelmi osztálynak szaporodása, s e mellett az igények naponkinti fokozódása oda vitték a dolgok sorát, hogy ma már a független, gondtalan egymagában élés szinte a lehetetlenség sorába tartozik. Azért alakulnak a sokféle, ilyen, amolyan irányú szövetségek; amik mind arra valók, hogy megkönnyítsék az existenciát.

És az a különös, hogy a körülmények ezen kényszerítő befolyása alatt alakuló szövetségek is majdnem legnagyobb részt téves alaplól indulnak ki és egytől egyik úgy lehetne egy szóval nevezni azokat, hogy „pénz-consortiumok“. Mindenütt csak a pénz, pénz és harmadszor is a pénz.

Ebből származik azután, hogy — mivel mindenki csak első sorban pénzért, pénz után törekszik — a pénznek van a legnagyobb értéke. A gazda-ember mesés olcsón vesztegeti el gabonáját, borát, marháját, hogy pénze legyen. Az iparos — a máskorhoz képest fél-áron vesztegeti portékáját, készítményét, hogy pénze legyen.

De mi történik az így, az értékek elvesztésével megszerzett pénzzel?! Az, hogy visszamegy drága árként azok kezébe, kiktől a pénz eredett.

A gazda-ember eladja gyönyörű búzájának meter-mázsáját 6 forinton és liszt-alakban veszi a kereskedőtől 12—14 forinton. Eladja marháját — a legszebbet — 50—60 forinton; és a mézsáros kiméri; bevesz 120—150 forintot.

Igy van ez majdnem minden gazdasági cikknél.

És még sem jut eszébe senkinek — nehány könnyen elszámálható helyet kivéve — hogy e tekintetben valami mozgalom történék. Itt kellene pedig első sorban tenni! Nem arra kellene törekedni a szövetségek, a consortiumok alakításánál, hogy a szövetséző vagy szövetséget tagok pénzhez — olcsó pénzhez — hanem hogy az első életmódhoz jussanak. Mert mit értünk mi el azzal, ha egy társulat tagjainak 6%-os kölcsön nyújthatunk, mikor neki meg 50% nyereséget kell fizetnie a mézsárosnak, a liszt-kereskedőnek? Így az existenciát nem könnyítettük semmivel.

Fogyasztási consortiumokat kellene létesíteni első sorban!

Mert mit tapasztalunk p. a jelenben is? Azt, hogy mesésen olcsó a gabona, a bor, a szarvas-marha, mikor a termelő vagy tenyésztő közönség áruba bocsátja; de hajmeresztően drága, mikor a fogyasztó közönség veszi.

Lisztfogyasztó, borfogyasztó, húsfogyasztó s a t. consortiumokat kellene nekünk létesíteni megyék szerre s ez által eleje vétetnék annak a mértékét nem ismerő nyereszkeskedésnek, ami egy-felül megnehezíti, majdnem lehetetlenné teszi a megélhetést, más-felül pedig tág kaput nyit a könnyű szerrel való meggazdagodásnak.

Nem kételkedünk abban, hogy vannak jó-hiszemű emberek, kik el vannak telve elismeréssel, sőt talán lelkesedéssel is, mikor a liszt vagy hús árát 1—2 krajeárral leszállítják. Azt hiszik, hogy ennyi méltányosság éppen elég az üdvösségre. Nagyon csalódnak!

Igaz, hogy a szabad concurrentia sok előnyt nyújt a vevő közönségnek; de általa még egyáltalán nincs biztosítva azon solidaritással szemben, melylyel az egy gyékényen áruulók a saját érdekeiket védeni, előmozdítani szokták. Azért a vevő közönség aránylag mégis igen drágán jut ahhoz, amihez az elárúsítók potom áron jutottak.

Nikor tehát arról van szó, hogy existenciális érdekeinket egyesülés, tömörülés, consortiumokká alakulás által előmozdítsuk, a megélhetést a körülményekhez képest szolid alapokra fektessük: akkor nem a pénznek kell piacot teremtenünk, hanem a gazdasági cikkeknek.

Ezt az elvet már több helyen felállították s áldatosan keresztül is vitték. Hazánkban már nem egy helyen vannak hus-, tej-, bor-, liszt- s a t. fogyasztó consortiumok, amik a mellett, hogy olcsóvá teszik a megélhetést, egy uttal megvetik alapját a szolid s minden szélhámoskodástól ment concurrentiának.

Erre kellene törekedni megyénkben is, hol az ily fajta consortiumoknak nagyon tág tér és szép jövő kínálkozik; erre kellene szoktatni, tanítani, megérlelni kiválóan magyar népünket, mely az ily igazán közvetlenül életrel való szövetségek hiányában — nem csoda! — ha a consortiumok eszméjétől oly nagyon idegenkedik.

Zalamegye virilistái.

A megyei igazoló választmány az 1888-ik évre a megye virilistáinak névjegyzékét egybeállítván s a fellebbezésekre kitűzött határidő lejártával a benyújtott fellebbezéseket a megyei állandó bíráló választmány tárgyalás alá vévén, a névsort végleg megállapította s a december 5-iki megyei törvényhatósági közgyűléshez megerősítés végett beterjesztette.

A közgyűlésileg megerősített névsor szerint megyénk 1888-ik évi legtöbb alót fizető bizottsági tagjai: Gróf Festetics Tassiló, gr. Festetics Jenő, Harkányi Károly, Inkey László, Tarányi Ferenc, Simon Zsigmond, Skublics Sándor, Etl István, Oltag Guido, Klein Lipót, Bogay Máté, Baronyi Benedek, Bogay István, Klement Lipót, Töröki Aladár, Fürst Benedek, Koller István, Landauer Horác, Lázár Bernát, gr. Batyáni József, Karczag Béla, Karczag István, Chernel Olivér, Blum József, Hónig Dávid, Novák Ferenc, Tolnay Károly, Hertelendy Ferenc, Kreiner Emil, Csutor Imre, Erdélyi Mihály, Tóth Lajos, Rosenberg Izrael, gr. Deym Nándor, Ebspanger, Lipót, dr. Friedmann Bernát, Bedekovics Kálmán, Csertán Károly, gr. Batyáni Ernő, báró Puteáni Géza, Baroni Ede, Isoo Ferenc, Guttmann László, Guttmann Henrik, Guttmann Vilmos, Guttmann Aladár, Matasovits István, Kollár János, Hirschmann Adolf, Barcza László, Peczek György, Pulay Zsigmond, Isoo Alajos, Grünhut Sámuel, dr. Gyömörey Vince, Hirschl Armin, Fábianits Ignác, Plihal Ferenc, Hirschl Ede, ifj. Rajky Lajos, Fábianits Gyula, Csöndes József, Kaiser József, Bubb Károly, Dobrin Benő, Talabér Zsigmond, Nagy Károly, Dervarics János, Vágner Károly, Neumann Mór, Schoris János, Háczy Kálmán, Szily Dezső, Csertán László, Takáts Jenő, Kiss József, Kovács Kálmán, dr. Krasovetz Ignác, Csigó Pál, Tamás Ádám, Kozáry Aurel, Csesznák János, Deák Mihály, Bogay Kálmán, Graner Jakab, Grosz Miksa, Dervarics Imre, Kistaludy Sándor, Hetey Károly, Vésey László, Oszterhuber Lajos, Botka János, Szabó János, Löwinger Ignác, Königsmayer

Jelen számunkhoz fél iv melléklet van csatolva.

János, Lang Henrich, Szele Ignác, Hertelendy József, Rosenberger Lajos, Skublics Zsigmond, Blau Pál, Nunkovits Vilmos, Marton Gáspár, Schertz Albert, Scheiber Sándor, Gaal Ödön, Eitner Zsigmond, Imrey Ferenc, Köves János, Csigó István, Szabó Imre, Haba József, Molnár Pál, Löwinger Izrael, Nusset Ferenc, Skublics István, Baan Kálmán, Hergár István, Babóchay György, Külléy József, Skublics Jenő, dr. Berger Ignác, Merkly Antal, Gadó Mátyás, Skublics Gyula, Breier Ignác, Takács Alajos, dr. Tuboly Gyula, Knorcz Ferenc, Vrana Frigyes, Konkoly Ambrus, Pámer Antal, Tamás Ferenc, Engländer Lajos, Sva-tits Károly, Frisch Lipót, Arvay István, Mayer Sándor, Kohn Gáspár, Vucskics János, Schmidt Emil, Mild Mihály, Eperjessy Sándor, Strem Vilmos, Hertelendy Béla, Baranyay Ödön, Botka László, Forintos Kálmán, Dervarics Akos, Günszberger Lázár, Henz Antal, dr. Szekeres József, Bogay Ödön, Bezeredy Sándor, Köves Péter, Tökésy Lajos, Molnár Antal, Unger-Ullmann Elek, Ambrus Mihály, Zsilinszky Károly, Ujváry Illés, Kern Imre, Ziegler Kálmán, Petlanovits Mihály, Krosetz János, Fischer Dávid, Rosenfeld Adolf, Bezeredy László, Dimbek Ferenc, Ruzsics Károly, Leszner Ferenc, Schenk János, Nussál János, Zathureczky Márton, Lovák Károly, Weltner Adolf, Szigethy Antal, Orosz Pál, Ivánovits György, Oszterhuber László, Laskay Ferenc, ifj. Reischl Vencel, dr. Horváth Antal, Dukás Sándor, Thassy Imre, Boschán Gyula, Juk József, Szigritz Róbert, Vértessy Iván, Sebestyén József, Récsy József, Szakony Zsigmond, Trsztjányzky József, Mojzer József, Schleifer Sándor, Eitner Sándor, Nussy Mátyás, Löwi Adolf, Molnár Elek, Salamon István, Hubay György, Baranyay Béla, Cságyó József, Vidor Samu, Spitzer József, Morandini Bálint, Nagy László, Hoffmann Adolf, Weiszbacher János, Stolezer Jakab, Sipos Károly, Hochsinger Sándor, Györffy Dániel, Kohn Sándor, Thassy Lajos, Zakáll Henrich, Oroszváry Gyula, Ádám Antal, Kollay Jeromos, Stern I. Mór, Stern Sándor, Kiss János, Szirtay György, Grosz Lajos, Zerkovits Albert, Vogler József, Fischer László, Szabó Sámuel, Nagy István, Trsztjányzky Lajos, Mltényi József, Plosszer Ignác, Tóth Lajos, dr. Graner Mihály, dr. Szukits Nándor, ifj. Szeivirth Antal, Jagasits Sándor, Berger Henrich, Berényi József, Rosenberger Sándor, Nagy Pál, Berg Felix, Hegedüs Károly, Lázár Ignác Sándor, Kerkapoly Mór, Farkas Ferenc, Steiner Simon, Weisz Albert, Tolnay Tivadar, Remete Sándor, Tomka Endre, Koller Ferenc, Fatér György, Nagy József, Bakó Samu, Brückner Miksa, Vollák Rezső, Löwinger Lajos, Rechnitz Vilmos, Solyomny Lipót, Cseh László, Handler István, Farkas József, Farkas Imre, Farkas Gábor, Govorcsin György, Katona István, Koeniczter Alfred, Simon Gábor, Gárger Vida, Horváth Alajos, Berdy Márton, Weltner Jakab, Neumann Miksa, Pap Sándor, id. Reischl Vencel, Szatmáry József, Juhász Sándor, dr. Schreyer Lajos, Román Dániel, Berger Jakab, Nedeczky Jenő, Nagy József, Paskecz Miksa, Laskovits Ferenc, Lichter Lipót, Pirity János, Grünfeld Jakab, Kovács János, Marton Pál, Rechnitzer Miksa, Kondor Ferenc, Holub János, Weisz Ede, Fleischacker József, Grünhut Henrich, Grünhut Alfred, Grünhut Pülöp, Csepely László, Pollák Lázár, Berger Mór.

A zalaegerszegi ipartestület közgyűlése.

A zalaegerszegi ipartestület évi rendes közgyűlést f. hó 22-én délután 2 órakor tartotta Mészó József ipartestületi elnök elnöklése alatt mintegy 150—200 testületi tag jelenlétében.

Az elsőfokú iparhatóság részéről jelen voltak Kovács Károly polgármester és Horváth József városi ügyész urak.

Elnök úr üdvözlőlvén a megjelent tagokat, előadja, hogy miután a f. hó 15-ére egybehívott közgyűlést — a tagok meghatározott számban nevtelen meg — nem lehetett megtartani, a mai gyűlés az alapszabályok értelmében — tekintet nélkül a megjelentek számára — határozat képes.

A jan. 15-ki s a mai közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítésére Preszler Gyula és Kovács László kérétek fel.

Elnök felolvassa ezután évi jelentését. Első sorban kiterjeszkedik az egyesület évi bevétel- és kiadásaira, azután előadja, hogy a testület a f. hó 15-én tartott 3 közgyűlést, melyen 14 ügy intéztetett el, 7 előjárásági ülést, hol 17 tárgy lett elintézve, 11 békeltető bírósági ülést, melyen 30 perlekedő félrek vitás ügyei nyertek elintézést. Ezenkívül 522 oly ügy intéztetett el, melyek sem a közgyűlés, sem az előjárásági ülés hatáskörébe nem tartoztak. A jelentésben azután melegen emlékezik meg a június hó végén tar-

zöleg mondta el s a hozzá intézett kérdésekre előadja, hogy az ajtót betették, ő kinn maradt a konyhában s így se nem látott, se nem hallott semmit. Azért maradt a konyhában, mert Csóka mondta, hogy csak legyek kinn a konyhában, ő oda ben mindent elvégez velök. Később az asszonyt lekísértem a kamarába, be nem mentem, azután vele visszajöttem, de én a konyhában maradtam ismét. Csóka azután kijött, az asszonnyal a pincébe ment, én a folyosón maradtam, Sorok meg a szobában. Arra nem emlékszem, hogy Csóka mondta, hogy vigyázzak Sorokra; nem tudom, Csóka mit csinált a pincében, később visszajöttek, bementek a szobába; nem tudom, mit csináltak ott, csak azt hallottam, hogy azt is mondta, hogy pénzt is adjanak. Később Csóka megint lement az asszonnyal a pincébe, de az asszony nem jött vele vissza. Csóka azután a mécsesrel bement az emberhez, nem tudom, mi volt benn, mert én a konyhában maradtam. Kis idő múlva jött Csóka, hogy mehetünk. Csóka az asszonyt a pincébe, az embert a szobába csukta be s úgy jöttünk el. Én semmit sem hoztam el, akkorát sem, mint egy leestet mákszem. — Nálam a pisztoly volt, Csókának kicsiny volt a zsebje, azért adta az én tarisznyámba. A konyhában a fegyvert kezembem tartottam, csak mikor kijöttem, tettem el. Csóka a pisztolyt megtöltötte, de nem tudom hol; oda haza kellett megtöltenie a lakásán. Csókánál egy baluska volt. A pisztolyt egyik csüvérel tudom bizonyosan, hogy meg volt töltve; mert kapszli is volt rajta, nekem Csóka nem mondta, hogy meg van töltve. A mécs világitásánál láttam meg, hogy kapszli van rajta. E. Mi volt eltökélt szándoka, mikor Csókával ahhoz az idegen emberhez ment és azokat a dolgokat elvitte? V. Azon célból mentem el; mert a Csóka mondta, hogy nekem is jó lesz valami. Abban állapotunk meg, hogy felében fogunk osztozni. Mikor elmentünk, az ut melletti csárdába bementünk, Csóka bort, pálinkát kért s a csörgét megettük. Csóka kérdezte a kocsmárosától, hogy nem féle az ut szélén? Félitzkör értünk a csárdába, ott egy órát töltöttünk s a rendes posta uton haza mentünk. E. Miről beszélgették az uton? V. Csóka mondta, hogy ennek a zsidónak lehet pénze, kellene tőle kérni. Én mondtam, ne menjünk el. Mindjárt nem álltam rá, de később a sok szó megvett; hozzám tértünk be. Feleségem aludt, azt felköltöttük, világot gyújtott, Csóka elő vette a zsirt s megletezte feleségem jelenlétében. Csóka meg a feleségem felezték el, én mindjárt lefeküdtem. Akkor éjjel Csóka nem evett ott semmit, én nem láttam. Egy pohárból a feleségem vájta ki a zsirnak felét, a többitől a Csóka. Nekem esett egy kis zsir, meg 1 frt 20 kr. Csizmát nem kaptam, mind a két párt Csóka vitte el. E. Feleségem kérdezte-e, honnan szerezték ezeket a dolgokat? V. Az én filem hallatára nem kérdezte. Feleségem nem tudta, hol voltunk. Azt, hogy honnan hoztuk, mikor másnap reggel felkeltem, megmondtam feleségemnek.

Szembesítés.

Csóka szembesítetvén Csekével, beismeri, hogy ő szólította fel Csekét elsőben, de éppen ennek olyan szándéka volt, mint neki, igaz lehet, hogy Cseke nem hallotta, amit a szobában csinált a vincellérnél, mert lassan voltak a szobában. Csekének nem mondták meg, hova mennek, de mikor visszamentek, az osztozkodáskor elmondta, miféle esetben jártunk. Cseke erre azt mondja, hogy meglehet, hogy Csóka megmondta feleségemnek, de én nem hallottam.

Cseke József a sárhidai rablást illetőleg vallja, hogy mivel vizkereszt napján sokan voltak a csárdában, akkor nem mentek be, másnap Csóka feleségével jött hozzám, a házban találkoztak feleségemmel, előtte ott megbeszéltük, hogy a sárhidai csárdába megyünk s azon, amit hozunk, osztozni fogunk. 18-kor este értünk a csárdába, Csóka egy liter bort rendelt, azt megittuk, akkor én és Csókáné kimentünk az utra, Csóka maga maradt ben, nemsokára az asszonyok kint voltak, kiáltották, hogy lopók, Csóka is jött utánuk és megtámadott, miért vagyok oly tártott száju, mert nem állok az ajtóra, ezután megfogta az asszonyt és a szobába vezette. Csóka az asszonyt kergette és úgy fogta meg, mikor a hóban elesett. A leány szomszédába ment. Utóbb én is a szobába mentem. Csóka az asszonyt leültette az ágyra és felnyitotta a rajta volt kulcesel a sifonért. Nem hallotta, hogy az asszony könyörgött volna. Csóka egy csomó ruhát levett, én is kihoztam egy csomó ruhát. Az asszony azt mondta, hogy csak ne bántsanak, vigyemek, amit akarnak. Nála osztozkodtak meg. A dupla pisztoly sárhidai csárdánál nálam volt a tarisznyámban, Csókánál a kanászbaltával.

Kereszt kérdések.

A bíróság egyes tagjai, kir. ügyész s a védő ügyvédek által hozzá intézett keresztkérdésekre Csóka azt vallja, hogy a vincellérnél Csóka a zsiradékot és pénzt sam kölesönkép nem kérte, sem alamizsnakép. Csóka azt sem mondta, muszáj adni, azt sem, hogy bajuk lesz, ha nem adnak. Jó szándékból az elhozott tárgyakat nem adhatták, hanem azt hiszi azért; mert attól tartott a vincellér, hogy ha nem ad, talán megverjük, vagy valamit teszünk vele. Ha hozzám így emberek bejöttek volna, mint mi mentünk be, én is megijedtem volna, mert attól félttem volna, hogy vagy megvernek, vagy valami más tesznek. Klugerné is megijedhetett, azért engedte holmiját elvinni, meg különben nem is futott volna el. Cseke szintén azt vallja, hogy ő is megijedt volna, ha hozzá úgy beállítottak volna, mint ő a vincellérhez. Cseke folytatólag vallja, hogy a pisztoly nem volt felhúva. Bakon túl lötték ki. A kapszlirol tudta, hogy meg van töltve, nem ő töltötte meg, nincs is hozzá való szere. A pisztolt Csóka a szobában vette elő a mécsvilágnál, a kezében tartotta, sokáig nem volt nála és azután adta neki. Ő csak azt látta, hogy Csóka a szobából a kezében tartva hozta ki a pisztolt. Csóka erre bevallja, hogy a kezében tartva hozta ki a pisztolt, de ott benn nem volt a kezében, hanem a ládán

volt. Cseke vallja, hogy Csókáné biztatta az urát is, meg őt is, hogy jó lesz elmenni, valamit szerezni, de rögtön a hozzá intézett kérdésre bevallja, hogy elmentek volna Sárhidára Csókáné biztatása nélkül is. Mikor a vincellérhez mentek, Csókáné nem biztatta őket, nem is tudott erről semmit.

Január 24-én.

Csóka Jánosné szül. Németh Erzsé harmadrendű vádlott előadja, hogy novai születésű, 26 éves, r. k. vallású, tudta, hogy 21 én az ura és Cseke Sorokhoz mentek, az ura mondta neki azt, azt nem mondták, mikép veszik el a pénzt vagy hust, hanem hogy elveszik, az uram a pisztolt, meg a baltát vitte magával; a pisztolt csak azért vitte el uram — mint mondta, — hogy ott majd csak előveszi és jobban félnek tőle, arról nem beszéltek, hogyan osztozkodnak, haza két pár csizmát, zsirt és vaját hozott, az uram azt mondta, hogy a csizmákat az asszony, meg az ember lábáról is ő húzta le, az asszonyt lent berekesztette, az embert meg fenn hagyta. Nem biztattam uramat, hogy menjenek el még egyszer; mert most keveset hoztak. Az uram mondta, hogy a sárhidai csárdában ettek és ittak s mondta, hogy oda majd el kell menni, ott lesz egy kis pénz. Cseke meglátogatott bennünket, meg az én uram is el volt Csekéhez s akkor határozta meg a napot, mikor a csárdába mennek s azt mondták, hogy ha pénz nem lesz, akkor mást hoznak, ami lesz. Mikor viz kereszt napján — mulatók levén a csárdába — oda nem mentek be, másnap én is ajánkoztam, hogy elmegyek velök, habár uram előtt kinyilatkoztattam, hogy félek, hogy elfognak, az uram azonban azt mondta, hogy ha téged elfognak, engem is elfognak. Másnap mikor Csekékhez mentünk, Csekénél előtt meg lett mondván, hogy hova megyünk és miért s az is beleegyezett abba. Itt állapítottuk meg, hogy akár pénzt, akár ruhát hozunk, felvesszük rajta. Az úton a férfiak azt mondták, hogy ha a zsidó otthon lesz, leküldik a pincébe pálinkáért s oda lezárják, a szobában a firhaugot az ablakra húzzák. Az asszony nem fog ellentállhatni s így magukhoz veszik a pénzt, meg a ruhát. Tudomásomra nem volt megállapodásuk, hogy mit csinálnak, ha valaki mégis ellenállana. Azután előadja, mint történt a rablás a csárdában; az ura hogy kiküldte vigyázni, később Cseke is kijött hozzám, kis vártatva a zsidó leány, meg az asszony kiszaladtak s a kert felé futottak. Uram az utca felőli ablaknál az asszonyt elfogta és behuzta a lakásba; az asszony ezalatt folyton azon könyörgött: jaj ne bántsanak, oda adom mindenemet, az uram meg azt mondta neki: ne kiáltozzon, nem bánom. Az asszony nem akart bemenni és az urammal dulakodott, hanem az uram a hóba lenyomta. Ekkor jött oda Cseke is, az én uram vezette az asszonyt, Cseke meg utána ment és hajította s bementek a szobába. Ezután elmondja, mint hordták ki a holmit s hogyan mentek vele Csekékhez Gutorföldre reggel 4 óra felé s Csekénél felköltöttük, aki mikor mondtuk, hogy csak ruha van, azt felelte, hogy pedig biztam, hogy legalább annyi pénz lesz, hogy egy kis szénát vehessek. Ezután én és Csekéné megosztottunk; Csekéné egy sárga kendő és egy fehér fodros szoknyával többet kapott, mert mikor a vincellérnél voltak, mind a két pár csizmát az uram hozta el nekünk. Mikor a csárdához mentek, Cseke tarisznyájában volt a dupla pisztoly, de Cseke onnan azt nem vette elő, az urammal a kanászbaltával volt. Hogy az ura és Cseke a pénzt és hust agyonlövással való fenyegetéssel is el akarták hozni a vincellértől, onnan gyanítom, hogy az uram elmentekor azt mondta, hogy a pisztolt oda teszi az asztalra elejbe és jobban fél, de mást nem mondtott. Mikor a csárdánál voltak, nem hallotta, hogy férje és Cseke pénzt vagy ruhát követeltek volna, mert nem voltam benn. Mikor a zsidó asszonyt a férjem vezette és Cseke hajította, akkor jajgatott, azt hiszem, azért jajgatott, mert félt.

Szembesítés.

Csóka feleségével szembesítetvén, előadja, hogy mikor a vincellértől hazatértünk, feleségem úgy nyilatkozott, hogy azért ugyan nem volt érdemes elmenni, ha én ott lettem volna, másképp lett volna. Csókáné tagadja, hogy azt mondta volna. Csóka folytatólag mondja, hogy felesége azt is eltagadta, hogy el volt Gutorföldre Csekének megmondani, hogy mikor megyünk Sárhidára. Más kifogásom nincs; mert úgy látom, hogy el akar emészteni.

Cseke Csókánéval szembesítetvén, tagadja, hogy ő hajította a zsidó asszonyt. Én nem hajítottam, én csak azután mentem utána, mikor Csóka már behajította. Egyéb kifogása sincs. Csókáné szemébe mondja Csekének, hogy nem igaz ez állítása, mert már akkor oda ment az asszonyhoz, mikor az ura lenyomta a hóba. Csóka megkérdetvén, vallja, hogy felesége igazat mondott; mert Cseke akkor jött oda, mikor én az asszonyt a fuvatból, hol elesett, kiemeltem s azután Cseke folyton az asszony után jött; az nem igaz, hogy az asszonyt úgy nyomtam le a hóba; mert futás közben elesett, mire Csókáné kijelenti, hogy messze volt az eseménytől s így nem tudta kivenni, hogy úgy esett-e el vagy az uram úgy nyomta le.

Cseke Józsefné szül. Mázsa Rozsi n. r. vádlott az elnök kérdésére előadja, hogy zala-lövői születésű, 32 éves, r. k. vallású, férjezett, 3 gyermeke van. Karácsony előtt egy ünnepi napon Csóka uramat meglátogatni jött s a faluban találkoztam vele, elmondta urammal, hogy a vincellérnek kövérdisznaja van, lesz ott pénz is, hus is, jó lesz elhozni s hitta uramat, hogy menjen el vele, neki nem kell semmit se tenni, majd ő elbárik velök; az uram azonban nem állt rá, mire Csóka azt mondta, majd még eljön. Ezt én nem hallottam, hanem az uram mondta otthon és meghagyta, hogy másnap jókor adjak neki enni, hogy elmelessen hazulról s így ne találkozhassék Csókával. Másnap megjött Csóka s azt mondta, ma ne menjünk el, mert friss hó van, hanem holnap, akkorra megörök a hó és a vonakodó uramat újra

biztatta, hogy ne féljen, oda csak bátorság kell, végre uram rá állt azzal, hogy ő kivül maradjon. 21-én reggel megjött Csóka, nálam ebédeztek s egy óra felé elmentek. Elindulás előtt megállapodtak, hogy amit hoznak, az teles lesz. Reggel 4 órakor jöttem meg, a két pár csizmát, zsiradékot, vaját Csóka vitte el, nekünk az 1 frt 20 krt adott s azt mondta, hogy ha máshova mennek, majd kipótolja nekünk. Vizkereszt napján jött Csóka hozzánk s azt ajánlotta férjemnek, hogy menjenek el az ut melletti kocsmába, ott lesz pénz is, meg más is, el is mentek, de mivel mulatók voltak ott, nem mentek be, visszajöttek, másnap Csóka feleségével jött oda azzal, hogy most menjenek a csárdába. Kicsinálták, hogy amit hoznak, az feles lesz s hogy Cseke Csókánéval kinn strázsálnak, Csóka majd benn elvégez. Reggel 4 órakor jöttem meg s megosztottak. Hogy Milejbe husért és zsirért elmennek, azt előttem beszélték meg, 13-án pénteken este mentek el, uram másnap este verőlött haza és azt mondta, hogy Csókát alighanem elfogták; mert Víz Lovács észrevette, amint feltörte a kamara ajtaját. Vasárnap engem és férjemet elfogtak a csendőrök. Mióta a vincellérnél voltam, a pisztoly mindig az urammal volt; nem tudom, hogy Sárhidára elvitték-e, de Milejbe igen; Sárhidára ment Csókánál balta, az urammal meg bot volt. Csóka nem mondta, miért viszik Sorokhoz a pisztolyt, azt sem mondták, hogy ott mit csináltak vele, uram annyit mondott, hogy Csóka a vincellértől puskaport kért és ettől azok megijedtek, nem tudom, meg volt-e töltve, azt sem mondta uram, hogy visszajövet kilötte.

Szembesítés.

Csóka János Csekéné Mázsa Rozival szembesítetvén, tagadja, hogy ő csábította rá Csekét, hanem az igaz, hogy én szólítottam fel s azt elfogadta s maga jött hozzám s kijelentette, hogy kész bármikor eljönni velem. Ezzel szemben Csekéné azt feleli, hogy az ura neki így mondta, hanem hogy maguk között mit mondtak, vagy ráállt-e uram, nem tudom. Csóka szembesítéskor kijelenti, hogy nem igaz Csekéné azon vallomása, hogy nem vájta volna a zsirt, az kezdte vájni s én csak azért vettem a kezembe; mert az ő keze gyenge volt. A zsir fele Csekékénél maradt. Csekéné tagadja, hogy náluk zsir maradt volna, meg Cseke szemébe mondja, hogy csakugyan náluk maradt egy bőgre zsir. Csóka továbbá szemébe mondja Csekénének, hogy azt mondta, hogy jó lett volna, ha egy kis pénzt is hoztak volna, hogy szénát vehetne rajta, de Csekéné ezt tagadja.

A tanúk kihallgatása.

Sorok József tanu előadja, hogy 46 éves, r. k. nő, vincellér. Karácsony előtt szerdán este 7 órakor feleségemmel a tejszűrést végezve, lakásunkra mentünk, mikor feleségem két idegen emberre figyelmeztetett, alig hogy a jelzett irány felé tekintettem, két idegen férfi állt előttünk, jó estét kívántak és éjjeli szállást kértek, mit megajánlottam nekik az istállóba, kérdeztem tőlük, hova valók, azt felelték Sümeg-vilékéről jöttek. Ekkor mindjárt roszt gyanítottam, mert tudtam, hogy ha onnét jöttek volna, a városban maradtak volna, felmentem velük lakásunkra, a kalapos tüsskés bajszu ember és feleségemmel együtt bementem a szobába, a másik magas termetű ember, kinek sapka volt a fejében, a konyhában maradt, a szobaajtó nyitva maradt.

A nagy bajszu ember mindjárt azt kérdezte, van-e puskapor, ilyen emberről annak kell lenni. Én egy kis üvegben elő is vettem a puskaport és átadtam neki; az idegen letette az asztalra, mellette tett egy két csövű pisztolyt és azt mondta, ez tele van, nem kell bele. Ezután azt kérdezte van-e vacsora. Én azt mondtam: van déli maradék, egy kis krumpli leves. Erre azt felelte, hát hus van-e? Én azt mondtam, hogy a hus a Háczy majorban van a füstülő, ha elereszt, hozhatok, mire az idegen azt felelte: oda bizony nem mész kutya. Eközben a dupla pisztolt kiadta a másiknak, aki a konyhában állt, kérdezte tőlem, van-e még más ennyivaló? Erre azt mondtam, van egy kis töpörtyű, azt megmelegíthetem; feleségem azon észrevételére, hogy a töpörtyű a kamarában van, oda utasította a konyhában álló embert, kit egyszer hit csak Ferkónak, különben mindig Józsefnek, hogy kisére le a feleségemet a kamarába. Sötétben mentek a kamarába, a mécs fennmaradt a szobában. A nagy bajszu ekkor bort kért tőlem: mondtam neki, hogy nincs, de elmebetek Somodhoz korcsmába. Oda nem mész kutya, felelte a nagy bajszu. Ezután kenyeret kért, én előadtam mintegy 1 1/2 fontnyi nehéz darabot, miután azt keveselette, kijelentettem, hogy az istálló padlásáról hozhatok egész kenyeret, arra is azt felelte: oda nem mész kutya. Időközben feleségem is feljött és a töpörtyűt melegítette. A nagy bajszu pedig nekem azt mondta, hogy ha hust se tudsz adni, meg bort se, adj legalább borralvót, hogy a bandámat kielégíthessem. Erre kiszoltam a feleségemnek, hogy adjon neki egy frtot. Feleségem erre bejött, elővette a ládából a tárcát, melyben 20 krajcárosokban 3 frt volt és kezdte olvasni a markába a pénzt, az azonban megfogta feleségemnek a kezét, kiöntötte az egész pénzt és a tárcát is elvette. Ekkor azt kérdezte tőlem, hol van az a 30 frt, amit a disznóért kaptam? Én azt válaszoltam, hogy öcsém által elküldtem apámnak, mire a nagy bajszu azt mondta, hogy utána keressék, ha megtalálom, szenvedtek kutya, ezután elkezdett a ládában keresgélmi és ott egy tafekedliben megtalálta az uraság tulajdonát képező 3 napi tej árát, 1 frt 17 krt. Ezt is elvette, a tafekedlibet a ládába visszadobta. Ezután tovább kutató, feleségem tartotta neki a mécsét, én meg a ládán ültem a konyhában. Egyszer azt mondta feleségemnek, gyere te kutya a kamarába, hadd nézzem meg ott is, mid van s amint a konyhán keresztül ment, azt mondta társának, ha ez a kutya megmozdul, lőd agyon. Fél-fertál óra múlva egyedül visszatért a nagy bajszu és azt mondta nekem: kutya azt mondatd, hogy minde-netet oda adod, vedd le hát a csizmadat, egyik pajtá-

dás.
alajdonát
rszék
január
s utján
ok kellő
r 22-én
ri tisztí
szetlettel
renc
tó.
SZ.
universalis
nevezettek,
ert alig van
lálatra méltó
b esetekben,
alkalmaztat-
idő alatt tö-
bírlával 21
bermentelen
e 1 tekeres
kr., 3 te-
kr., 5 te-
kr. (Egy
ben ezen pi-
lönbözőbb és
az, aki egy-
t.
tünk:
en közöme-
nyevűdö javár-
sém együt-
két tekeres-
mint két da-
nt is. Kiváló
s, főkéntész.
Előre bocát-
inden gyógy-
jó, mint a
szam, mely
a több idült
orsan meg-
az ugyneve-
gyógyászok
atlanságom-
önnök ver-
szálni sze-
segélyével,
vér bajomat
akarak ma-
szerezni, mi-
n, hogy régi
aszínát után-
s ismerőse-
zorgalmasab-
ellen sincs
zen sorokat
nelkül -
zza.
C. v. T.
br 20.
r., fél palack
leni por 1
rmentes kül-
kr.
Pser
máde hofor
óta legjobb
tó szer közt,
elismernek
állított nagy
Stendel
SZ tanártól
ekre, rossz-
k, még idült,
ó láb daga
nérege, se-
részekre és
eknél ajánl-
kr, bément-
kr.
Vul-
tító só rich
házi szer, a
vetkezései,
gyomorgerős,
ángulás stb.
frt.
1 palack
a 60 kr.
n, az osztrák
különle ces-
em levő cik-
an eszközl-
bb pósta-
bbe kerül,

zöleg mondta el s a hozzá intézett kérdésekre előadja, hogy az ajtót betették, ő kinn maradt a konyhában s így se nem látott, se nem hallott semmit. Azért maradt a konyhában, mert Csóka mondta, hogy csak legyek kinn a konyhában, ő oda ben mindent elvégez velök. Később az asszonyt lekísértem a kamarába, be nem mentem, azután vele visszajöttem, de én a konyhában maradtam ismét. Csóka azután kijött, az asszonnyal a pincébe ment, én a folyosón maradtam, Sorok meg a szobában. Arra nem emlékszem, hogy Csóka mondta, hogy vigyázzak Sorokra; nem tudom, Csóka mit csinált a pincében, később visszajöttek, bementek a szobába; nem tudom, mit csináltak ott, csak azt hallottam, hogy azt is mondta, hogy pénzt is adjanak. Később Csóka megint lement az asszonnyal a pincébe, de az asszony nem jött vele vissza. Csóka azután a mécsessel bement az emberhez, nem tudom, mi volt benn, mert én a konyhában maradtam. Kis idő múlva jött Csóka, hogy mehetünk. Csóka az asszonyt a pincébe, az embert a szobába csukta be s úgy jöttünk el. Én semmit sem hoztam el, akkorát sem, mint egy leest mákszem. — Nálam a pisztoly volt, Csókának kicsiny volt a zsebje, azért adta az én tarisznyámba. A konyhában a fegyvert kezembem tartottam, csak mikor kijöttem, tettem el. Csóka a pisztolyt megtöltötte, de nem tudom hol; oda haza kellett megtöltenie a lakásán. Csókánál egy baluska volt. A pisztoly egyik csövéről tudom bizonyosan, hogy meg volt töltve; mert kapszli is volt rajta, nekem Csóka nem mondta, hogy meg van töltve. A mécs világitásánál láttam meg, hogy kapszli van rajta. E. Mi volt eltökélt szándoka, mikor Csókával ahhoz az idegen emberhez ment és azokat a dolgokat elvitte? V. Azon célból mentem el; mert a Csóka mondta, hogy nekem is jó lesz valami. Abban állapotunk meg, hogy felében fogunk osztozni. Mikor elmentünk, az ut melletti csárdába bementünk, Csóka bort, pálinkát kért s a csörgőt megettük. Csóka kérdezte a kocsmárosról, hogy nem fél-e az ut szélén? Féltilkor értünk a csárdába, ott egy órát töltöttünk s a rendes posta uton haza mentünk. E. Miről beszélgettek az uton? V. Csóka mondta, hogy ennek a zsidónak lehet pénze, kellene tőle kérni. Én mondtam, ne menjünk el. Mindjárt nem álltam rá, de később a sok szó megvett; hozzám tértünk be. Feleségem aludt, azt felköltöttük, világot gyújtott, Csóka elő vette a zsirt s megfelelt feleségem jelenlétében. Csóka meg a feleségem felezték el, én mindjárt lefeküdtem. Akkor éjjel Csóka nem evett ott semmit, én nem láttam. Egy pohárból a feleségem vajtja ki a zsirnak felét, a többitől a Csóka. Nekem esett egy kis zsir, meg 1 frt 20 kr. Csizmát nem kaptam, mind a két párt Csóka vitte el. E. Felesége kérdezte-e, honnan szerezték ezeket a dolgokat? V. Az én fülem hallatára nem kérdezte. Feleségem nem tudta, hol voltunk. Azt, hogy honnan hoztuk, mikor másnap reggel felkeltem, megmondtam feleségemnek.

Szembesítés.

Csóka szembesítetvén Csekével, beismeri, hogy ő szólította fel Csekét elsőben, de épen ennek olyan szándéka volt, mint neki, igaz lehet, hogy Cseke nem hallotta, amit a szobában csinált a vincellérnél, mert lassan voltak a szobában. Csekének nem mondták meg, hova mennek, de mikor visszamentek, az osztozkodáskor elmondta, mitéle esetben jártunk. Cseke erre azt mondja, hogy meglehet, hogy Csóka megmondta feleségemnek, de én nem hallottam.

Cseke József a sárhidai rablást illetőleg vallja, hogy mivel vizkereszt napján sokan voltak a csárdában, akkor nem mentek be, másnap Csóka feleségével jött hozzám, a házban találkoztak feleségemmel, előtte ott megbeszéltük, hogy a sárhidai csárdába megyünk s azon, amit hozunk, osztozni fogunk. 12-8-kor este értünk a csárdába, Csóka egy liter bort rendelt, azt megittuk, akkor én és Csókáné kimentünk az utra, Csóka maga maradt ben, nemsokára az asszonyok kifutottak, kiáltották, hogy lopók, Csóka is jött utánuk és megtámadott, miért vagyok oly tártott szájú, mért nem állok az ajtóra, ezután megfogta az asszonyt és a szobába vezette. Csóka az asszonyt kergette és úgy fogta meg, mikor a hóban elesett. A leány szomszédába ment. Utóbb én is a szobába mentem. Csóka az asszonyt leültette az ágyra és felnyitotta a rajta volt kulcsesal a sifonért. Nem hallotta, hogy az asszony könyörgött volna. Csóka egy csomó ruhát levett, én is kihoztam egy csomó ruhát. Az asszony azt mondta, hogy csak ne bántsanak, vigyenek, amit akarnak. Nála osztozkodtak meg. A dupla pisztoly sárhidai csárdánál nálam volt a tarisznyámban, Csókánál a kanászbaltá volt.

Kereszt kérdések.

A bíróság egyes tagjai, kir. ügyész s a védő ügyvédek által hozzá intézett keresztkérdésekre Csóka azt vallja, hogy a vincellérnél Csóka a zsiradékot és pénzt sem kölesönkép nem kérte, sem alamizsnakép. Csóka azt sem mondta, muszáj adni, azt sem, hogy bajuk lesz, ha nem adnak. Jó szándékból az elhozott tárgyakat nem adhatták, hanem azt hiszi azért; mert attól tartott a vincellér, hogy ha nem ad, talán megverjük, vagy valamit teszünk vele. Ha hozzám így emberek bejöttek volna, mint mi mentünk be, én is megijedtem volna, mert attól féltem volna, hogy vagy megvernek, vagy valami más tesznek. Klugerné is megijedhetett, azért engedte holmiját elvinni, meg különben nem is futott volna el. Cseke szintén azt vallja, hogy ő is megijedt volna, ha hozzá úgy beállítottak volna, mint ők a vincellérhez. Cseke folytatól vallja, hogy a pisztoly nem volt felhuzva. Bakon túl lőték ki. A kapszlirol tudta, hogy meg van töltve, nem ő töltötte meg, nincs is hozzá való szere. A pisztolt Csóka a szobában vette elő a mécsvilágnál, a kezében tartotta, sokáig nem volt nála és azután adta neki. Ő csak azt látta, hogy Csóka a szobából a kezében tartva hozta ki a pisztolt. Csóka erre bevallja, hogy a kezében tartva hozta ki a pisztolt, de ott benn nem volt a kezében, hanem a ládán

volt. Cseke vallja, hogy Csókáné biztatta az urát is, meg őt is, hogy jó lesz elmenni, valamit szerezni, de rögtön a hozzá intézett kérdésre bevallja, hogy elmentek volna Sárhidára Csókáné biztatása nélkül is. Mikor a vincellérhez mentek, Csókáné nem biztatta őket, nem is tudott erről semmit.

Január 24-én.

Csóka Jánosné szül. Németh Erzsé harmadrendű vádlott előadja, hogy novai születésű, 26 éves, r. k. válású, tudta, hogy 21 én az ura és Cseke Sorokhoz mentek, az ura mondta neki azt, azt nem mondták, miképp veszik el a pénzt vagy hust, hanem hogy elveszik, az uram a pisztolt, meg a baltát vitte magával; a pisztolt csak azért vitte el uram — mint monda, — hogy ott majd csak előveszi és jobban félnek tőle, arról nem beszéltek, hogyan osztozkodnak, haza két pár csizmát, zsirt és vajat hozott, az uram azt mondta, hogy a csizmákat az asszony, meg az ember lábáról is ő huzta le, az asszonyt lent berekesztette, az embert meg fenn hagyta. Nem biztattam uramat, hogy menjenek el még egyszer; mert most keveset hoztak. Az uram mondta, hogy a sárhidai csárdában ettek és ittak s mondta, hogy oda majd el kell menni, ott lesz egy kis pénz. Cseke meglátogatott bennünket, meg az én uram is el volt Csekéhez s akkor határozottak meg a napot, mikor a csárdába mennek s azt mondták, hogy ha pénz nem lesz, akkor mást hoznak, ami lesz. Mikor viz kereszt napján — mulatók levén a csárdába — oda nem mentek be, másnap én is ajánlkoztam, hogy elmegyek velök, habár uram előtt kinyilatkoztattam, hogy félek, hogy elfognak, az uram azonban azt mondta, hogy ha téged elfognak, engem is elfognak. Másnap mikor Csekékhez mentünk, Csekéné előtt meg lett mondván, hogy hova megyünk és miért s az is beleegyezett abba. Itt állapítottuk meg, hogy akár pénzt, akár ruhát hozunk, felezzük rajta. Az uton a férfiak azt mondták, hogy ha a zsidó otthon lesz, leküldik a pincébe pálinkáért s oda lezárják, a szobában a fírhagot az ablakra huzzák, az asszony nem fog ellentálatni s így magukhoz veszik a pénzt, meg a ruhát. Tudomásomra nem volt megállapodásuk, hogy mit csinálnak, ha valaki mégis ellenállana. Azután előadja, mint történt a rablás a csárdában; az ura hogy kiküldte vigyázni, később Cseke is kijött hozzám, kis vártatva a zsidó leány, meg az asszony kiszaladtak s a kert felé futottak. Uram az utca felőli ablaknál az asszonyt elfogta és behuzta a lakásába; az asszony ezalatt folyton azon könyörgött: jaj ne bántsanak, oda adom mindenemet, az uram meg azt mondta neki: ne kiáltozzon, nem bántom. Az asszony nem akart bemenni és az urammal dulakodott, hanem az uram a hóba lenyomta. Ekkor jött oda Cseke is, az én uram vezette az asszonyt, Cseke meg utána ment és hajtott a bementek a szobába. Ezután elmondja, mint hordták ki a holmit s hogyan mentek vele Csekékhez Gutorföldre reggel 4 óra felé s Csekéné felköltöttük, aki mikor mondtuk, hogy csak ruha van, azt felelte, hogy pedig biztam, hogy legalább annyi pénz lesz, hogy egy kis szénát vehessek. Ezután én és Csekéné megosztottunk; Csekéné egy sárga kendő és egy fehér fodros szoknyával többet kapott, mert mikor a vincellérnél voltak, mind a két pár csizmát az uram hozta el nekünk. Mikor a csárdához mentek, Cseke tarisznyájában volt a dupla pisztolt, de Cseke onnan azt nem vette elő, az urammal a kanászbaltá volt. Hogy az ura és Cseke a pénzt és hust agyonlövésselel való fenyegetéssel is el akarták hozni a vincellérrel, onnan gyanítom, hogy az uram elmentek azt mondta, hogy a pisztolt oda teszi az asztalra elejbe és jobban fél, de más nem mondott. Mikor a csárdánál voltak, nem hallotta, hogy férje és Cseke pénzt vagy ruhát követeltek volna, mert nem voltam benn. Mikor a zsidó asszonyt a férjem vezette és Cseke hajtott, akkor jajgatott, azt hiszem, azért jajgatott, mert félt.

Szembesítés.

Csóka feleségével szembesítetvén, előadja, hogy mikor a vincellérrel hazatértünk, feleségem úgy nyilatkozott, hogy azért ugyan nem volt érdemes elmenni, ha én ott lettem volna, másképp lett volna. Csókáné tagadja, hogy azt mondta volna. Csóka folytatól mondja, hogy felesége azt is eltagadta, hogy el volt Gutorföldre Csekéné megmondani, hogy mikor megyünk Sárhidára. Más kifogásom nincs; mert úgy látom, hogy el akar emészteni.

Cseke Csókánéval szembesítetvén, tagadja, hogy ő hajtott a zsidó asszonyt. Én nem hajtottam, én csak azután mentem utána, mikor Csóka már behajtott. Egyéb kifogása sincs. Csókáné szemébe mondja Csekének, hogy nem igaz ez állítása, mert már akkor oda ment az asszonyhoz, mikor az ura lenyomta a hóba. Csóka megkérdetvén, vallja, hogy felesége igazat mondott; mert Cseke akkor jött oda, mikor én az asszonyt a fuvatból, hol elesett, kiemeltem s azután Cseke folyton az asszony után jött; az nem igaz, hogy az asszonyt úgy nyomtam le a hóba; mert futás közben elesett, mire Csókáné kijelenti, hogy messze volt az eseménytől s így nem tudta kivenni, hogy úgy esett-e el vagy az uram úgy nyomta le.

Cseke Józsefné szül. Máza Rozsi n. r. vádlott az elnök kérdésére előadja, hogy zala-lövői születésű, 32 éves, r. k. vallású, férjezett, 3 gyermeke van. Karácsony előtt egy ünnepi napon Csóka uramat meglátogatni jött s a faluban találkoztam vele, elmondta urammal, hogy a vincellérnek kövérdisznya van, lesz ott pénz is, hus is, jó lesz elhozni s hitta uramat, hogy menjen el vele, neki nem kell semmit se tenni, majd ő elbárik velök; az uram azonban nem állt rá, mire Csóka azt mondta, majd még eljön. Ezt én nem hallottam, hanem az uram mondta otthon és meghagyta, hogy másnap jókor adjak neki enni, hogy elchessen hazulról s így ne találkozhassék Csókával. Másnap megjött Csóka s azt mondta, ma ne menjünk el, mert friss hó van, hanem holnap, akkorra megtörik a hó és a vonakodó uramat újra

biztatta, hogy ne féljen, oda csak bátorság kell, végre uram rá állt azzal, hogy ő kívül maradjon. 21-én reggel megjött Csóka, nálam ebédezték s egy óra felé elmentek. Elindulás előtt megállapodtak, hogy amit hoznak, az feles lesz. Reggel 4 órakor jöttem meg, a két pár csizmát, zsiradékot, vajat Csóka vitte el, nekünk az 1 frt 20 krt adott s azt mondta, hogy ha máshova mennek, majd kipótolja nekünk. Vizkereszt napján jött Csóka hozzánk s azt ajánlotta férjemnek, hogy menjenek el az ut melletti kocsmába, ott lesz pénz is, meg más is, el is mentek, de mivel mulatók voltak ott, nem mentek be, visszajöttek. Másnap Csóka feleségével jött oda azzal, hogy most menjenek a csárdába. Kicsináltak, hogy amit hoznak, az feles lesz s hogy Cseke Csókánéval kinn strázsálnak, Csóka majd benn elvégez. Reggel 4 órakor jöttem meg s megosztottak. Hogy Milejbe husért és zsirt elmennek, azt előttem beszéltek meg, 13-án pénteken este mentek el, uram másnap este verődött haza és azt mondta, hogy Csókát alighanem elfogták; mert Víznyóvács észrevette, amint feltörte a kamara ajtaját. Vasárnap engem és férjemet elfogtak a csendörök. Mióta a vincellérnél voltak, a pisztolt mindig az urammal volt; nem tudom, hogy Sárhidára elvitték-e, de Milejbe igen; Sárhidára ment Csókánál balta, az urammal meg bot volt. Csóka nem mondta, miért viszik Sorokhoz a pisztolyt, azt sem mondták, hogy ott mit csináltak vele, uram annyit mondott, hogy Csóka a vincellértől puskaport kért és ettől azok megijedtek, nem tudom, meg volt-e töltve, azt sem mondta uram, hogy visszajövet kilötte.

Szembesítés.

Csóka János Csekéné Máza Rozival szembesítetvén, tagadja, hogy ő csábította rá Csekét, hanem az igaz, hogy én szólítottam fel s azt elfogadta s maga jött hozzám s kijelentette, hogy kész bármikor eljönni velem. Ezzel szemben Csekéné azt feleli, hogy az ura neki így mondta, hanem hogy maguk között mit mondtak, vagy ráállt-e uram, nem tudom. Csóka szembesítéskor kijelenti, hogy nem igaz Csekéné azon vallomása, hogy nem vajtja volna a zsirt, az kezdte vajtani s én csak azért vettem a kezembe; mert az ő keze gyenge volt. A zsir fele Csekékénél maradt. Csekéné tagadja, hogy náluk zsir maradt volna, míg Cseke szemébe mondja, hogy csakugyan náluk maradt egy bögre zsir. Csóka továbbá szemébe mondja Csekénének, hogy azt mondta, hogy jó lett volna, ha egy kis pénzt is hoztak volna, hogy szénát vehetne rajta, de Csekéné ezt tagadja.

A tanúk kihallgatása.

Sorok József tanu előadja, hogy 46 éves, r. k. nős, vincellér. Karácsony előtt szerdán este 7 órakor feleségemmel a tejszűrést végezve, lakásunkra mentünk, mikor feleségem két idegen emberre figyelmeztetett, alig hogy a jelzett irány felé tekintettem, két idegen férfi állt előttünk, jó estét kívántak és éjjeli szállást kértek, mit megajánlottam nekik az istállóba, kérdeztem tőlük, hova valóik, azt felelték Sümeg-vidékről jöttek. Ekkor mindjárt roszt gyanítottam, mert tudtam, hogy ha onnét jöttek volna, a városban maradtak volna, telmentem velük lakásunkra, a kalapos tuskés bajsz ember és feleségemmel együtt bementem a szobába, a másik magas termetű ember, kinek sapka volt a fejében, a konyhában maradt, a szobaajtó nyitva maradt.

A nagy bajsz ember mindjárt el kérdezte, van-e puskapor, ilyen emberrel annak kell lenni. Én egy kis üvegben elő is vettem a puskaport és átadtam neki; az idegen letette az asztalra, mellette tett egy két csövű pisztolyt és azt mondta, ez tele van, nem kell bele. Ezután azt kérlezte van-e vacsora. Én azt mondtam: van déli maradék, egy kis krunpli leves. Erre azt felelte, hát hus van-e? Én azt mondtam, hogy a hus a Háezky majorban van a füstölő, ha elereszt, hozhatok, mire az idegen azt felelte: oda bizony nem mész kutya. Elközben a dupla pisztolt kiadta a másiknak, aki a konyhában állt, kérdezte tőlem, van-e még más enivaló? Erre azt mondtam, van egy kis tőpörtyű, azt megmelegíthetem; feleségem azon észrevételére, hogy a tőpörtyű a kamarában van, oda utasította a konyhában álló embert, kit egyszer hitt eskü Ferkónak, különben mindig Józsefnek, hogy kísérje le a feleségemet a kamarába. Sötétben mentek a kamarába, a mécs fennmaradt a szobában. A nagy bajszos ekkor bort kért tőlem: mondtam neki, hogy nincs, de elmehetek Somodhoz korcsmába. Oda nem mész kutya, felelte a nagy bajszos. Ezután kényeret kért, én előadtam mintegy 12 fontnyi nehéz darabot, miután azt keveselelte, kijelentettem, hogy az istálló padlásáról hozhatok egész kényeret, arra is azt felelte: oda nem mész kutya. Időközben feleségem is feljött és a tőpörtyűt melegítette. A nagy bajszos pedig nekem azt mondta, hogy ha hust se tudsz adni, meg bort se, adj legalább borralvalót, hogy a bandámat kielégíthessem. Erre kiszóltam a feleségemnek, hogy adjon neki egy frtot. Feleségem erre bejött, elővette a ládából a tárcát, melyben 20 krajcárosokban 3 frt volt és kezdte olvasni a markába a pénzt, az azonban megfogta feleségemnek a kezét, kiöntötte az egész pénzt és a tárcát is elvette. Ekkor azt kérdezte tőlem, hol van az a 30 frt, amit a disznóért kaptam? Én azt válaszoltam, hogy öcsém által elküldtem apámnak, mire a nagy bajszos azt mondta, hogy utána keresek, ha megtalálom, szenvedtek kutya, ezután elkezdett a ládában keresgélni és ott egy fapekedliben megtalálta az uraság tulajdonát képező 3 napi tej árát, 1 frt 17 krt. Ezt is elvette, a fapekedlibet a ládába visszadobta. Ezután tovább kutatót, feleségem tartotta neki a mécsét, én meg a ládán ültem a konyhában. Egyszer azt mondta feleségemnek, gyere te kutya a kamarába, hadd nézem meg ott is, mid van s amint a konyhán keresztül ment, azt mondta társának, ha ez a kutya megmozdul, lőd agyon. Félfertál óra múlva egyedül visszatért a nagy bajszos és azt mondta nekem: kutya azt mondtad, hogy mindegedet oda adod, vesd le hát a csizmádat, egyik pajtá-

somnak rongyos a csizmája, szüksége van rá, míg az ember ott áll mellettem a baltával, én a küszöbön le-
huztam a csizmát és átadtam neki; ezután felhí-
ztotta a lisztes ládát, abból kivett egy nagyobb fazék
és egy kisebb pohár zsirt s egy kis bögre vaját s azo-
kat az uraságnak egy ott levő csalán-zsákjába, melyet
velem tartatott, bele rakta a csizmával együtt, azután
engem bezárt a szobába és azt mondta, kutyá kijöhetsz,
majd ha a feleséged kiereszt, addig majd mi a felesé-
geddel a kamarában vacsorálunk. Ezután többet nem
láttam már őket. A feleségem eresztett ki, úgy fél
óraig voltam bezárva.

Tanu ezután a hozzá intézett kérdésekre elődjá,
hogy sem a pisztolt, sem a fejszét nem emelték fel el-
lenünk, azonban a nagy bajszu arra utasította a mási-
kat, hogy löjjen agyon, ha megmozdulok. Igen meg-
voltam ijedve, csakúgy remegtem, különösen, mikor
külön lezártak bennünket, azt hittem, hogy mindket-
tönket meggyilkolnak. A konyhában álló másik idegen-
nek több szavát nem hallottam, mint mikor feleségem-
mel a kamarából visszajött, társa kérdésére: mit talál-
tak, azt mondta: hogyan láttam volna sötétben A nagy
bajszu igen keményen beszélt, de nem bántott, ütéssel
nem fenyegetett; mert mindenben engedelmeskedtem
neki.

Szembesítés.

Szembesítésnél Csóka tanuak szemébe mondja,
hogy mindent jól beszélt, de nem igaz, hogy kutyának
hitam, meg hogy Csekének azt mondtam volna: lúd
agyon, ha megmozdul; az sem igaz, hogy mikor a
disznó árát kerestem, azt mondtam volna: ha megta-
lálom, szenvedtek. *Tanu* vádolt eme mondásával szem-
ben fentartja előbbi vallomását. *Cseke* szembesítésnél
tagadja, hogy valamit hallott volna, én nem hallottam
semmit; mert az ajtó fölig meddig be volt téve. Tanu-
nak az a vallomása sem igaz, hogy őt Csóka arra
utasította, hogy löje le Sorokot, ha megmozdul. *Tanu*
fentartja előbbi vallomását.

Január 25-én.

Sorok Józsefné tanu 47 éves, r. k. vallású, nő,
a december 21-én náluk elkövetett rablásra nézve ha-
sonlóan vall, mint férje Sorok vallott, ő is hallotta, mi-
kor a kamarába lemenésnél a konyhában állóknak mondta
uramra mutatva: lúd le azt a kutyát, ha megmozdul;
más felé akarván a kamarába levezetni, mint merre
felmentek, kérdezte, mért nem arra vezetem s azon
szavaimra, hogy erre könnyebben leérvünk, baltájával
megfenyegetett és azt mondta: méz arra, merre én
akarom. Azt is mondta a kalapos: ha találók valamit,
a mit eltagadtál, akkor szenvedsz; mikor rám paran-
csolt, hogy kutyá, add oda a csizmát, mondtam,
hogy nehezen jó le, magam nem tudom lehuzni, a tér-
jem szokta azt lehuzni, kész volt rá és mind két lá-
bamról lehuzta a csizmát és távozott. Az ujjamat az
ütközés elé toltam s így csak egyszer fordíthatta rá a
zárt, melyet egy késsel, mikor már gondoltam, hogy a
rosz emberek eltávoztak, kinyitottam, félve felmentem
a konyhába, uramat szólítottam, ki kiáltott, hogy nyis-
sam ki az ajtót, mivel a kulcsot rajta hagyták bezá-
ráskor, az ajtót felnyitottam és nyári csizmáinkat tel-
huzva, azonnal bejöttünk Egerszre s a csendőrségnél
jelentést tettünk. Vallja, hogy tettelesen nem bántot-
ták egyiket sem, hanem a nagy bajszu szóval erősen
fogott bennünket, ha megtalál valamit, amit eltagad-
tunk. Mindenben készségesen engedelmeskedtek nekik,
mert az életüket féltették.

Szembesítésnél Csóka tagadja, hogy 1 fnt 20 kr-nál
többet vittek volna el s nem igaz, hogy agyonlövés-
sel fenyegette őket. Az igaz, hogy azt mondtam Sorokné-
nak, hogy szenvedtek kutyák, ha megtalálók valamit,
amit eltagadtatok. Mikor az asszonyt a kamarába ki-
sértem, igaz, hogy a baltát felemeltem, de nem azért,
hogy megfenyegezzem. Az alatt, hogy szenvedtek, az
volt szándékom, hogy jobban megijedjenek s oda adják,
hogy ne kelljen velük verekedni. *Cseke* szembesítéskor
szintén nem ismeri el, hogy Csóka mondta volna, hogy
ha megmozdul, agyon löje. *Tanu* ezzel szemben meg-
marad állítása mellett.

Kluger Jakabné, Holczer Betti tanu, 27 éves, izr.
vallású, korcsmárosné. Este 7¹/₂ órákor jött be hozzá,
hon ő és sógornője voltak s mikor már — beteges le-
vén — az ágyban fektült, két férfi és egy nő. A szőke
bajszu vitte a szót. A szobában a nő folyton betogta a
száját zsebkendővel s azt hitte, hogy ez férfi lehet női
ruhában, gyanakodni kezdett, hogy ezek rossz emberek
és sógornőjét, aki a megrendelt pecsénye süítése végett
a konyhában ment, bekiáltotta s németül közölte vele
e gyauuját s kérte, menjen Fiszerékért segítségért, ez
ki is ment, a nagy bajszu azonban utána ment, kis idő
mulva visszajött, a másik férfi és nő is, kik kin vol-
tak, bejöttek s a nagy bajszu parancsára egy liter pá-
linkát mért nekik üvegükbe sógornőm, mikor az üveget
ez vissza akarta tenni, a nagy bajszu azt mondta: adja
ide mind s mindkét üveget a tarisznyájába tette. Ekkor
kértem sógornőmet, adja oda ruhám, hogy felkel-
hessek és kimehessek, de a nagy bajszu azt mondta,
inkább kimennek ők, csak végezzem itt benn dolgomat.
Sógornőm ruhám az ágyra dobta, felöltöztem; sógornőm
is rájuk támadt, hogy ereszzenek ki s ő — fel-
használva az alkalmat, az ajtón kisurrant, azok mind-
hármán utána szaladtak, ekkor én is kifutottam a ház
mögé, egy darabig ott álltam, neszt nem hallva, előbbre
jöttem, de meglátván őket, szaladni kezdtem és tüzet,
rablót kiáltottam. A szőke bajszu utánom szaladt, ha-
nyatt lecsapott a hóba és fojtogatott, azt mondván:
hallgass kutyá! Én könyörögtem neki, hagyja meg éle-
temet; pénzemet, mindenemet oda adom. Erre a szőke
bajszu bevezetett, a másik férfi mellettem jött, mikor
beértünk, a másik férfi és az asszony a szoba ajtóba
állt, mely félíg nyitva volt. Én az ágyra ültem, a szőke
bajszu pedig a sifonér ajtót feltárta és annak fakijából
háromszor nyalábolt fel ruhát és azt az ajtóban állók-

hoz kivitte. A 3 ik fordulónál azt mondta: no most jó
van kutyá és elmentek. A ruhák közt 48 frtjuk volt
43-at elvittek, 4 frtot ott találtak meg távoztuk után
a földön. Tiszta lelkiismerettel mondja, hogy a szőke
bajszu úgy vágta a hóba és fojtogatni kezdte, de meg-
fojtással nem fenyegetett. A szobában, mikor a ruhát
nyalábolta, nem használt semmi erőszakot. Nem szólt
nyalábolta, nem használt semmi erőszakot. Nem szólt
nekem semmit, nem is tett velem semmit. A fojtogatás
nyoma akkor nyakán meglátszott s attól a gégeje most
is fáj. Pénzemet nem követelték, én mondtam a fojtog-
tatás folytán, hogy ne bántsanak, oda adom mindene-
met, tőlem nem követelt. Azért fojtogatott, hogy ne
kiáltssak. Puskát, baltát nem láttam náluk.

Szembesítésnél Csóka azt vallja, hogy ő pénzt nem
látott, meg ő nem fojtogatta az asszonyt, mire hozzá
ért, már elesett a hóba s inkább ő segítette fel onnan.
Tanu ezzel szemben megmarad előbbi vallomása mellett.

Kluger Betti tanu hasonlóan vall hogy mikor ki-
ment, az egyik idegen férfi megfogta s azt mondta:
csak vissza, mert itt az életed, ha nem hallgatsz, mikor
másodsor kisurrantam, mind hármán utánam jöttök,
de a kertnél eltévesztettek s visszamentek, én meg
hátra menve a falu felé kerülve Weltnerékhez mentem,
lármát ütöttem, ekkor ezek átmentek, én meg náluk
maradtam. Mikor az idegen kin volt utánam, nem fe-
nyegtetett, nem láttam náluk mást, mint botot, mikor
a sógornőmet elfogták, nem láttam s nem is halottam
segélykiáltását. Mikor eltávoztuk után én is visszamen-
tem, sógornőm panaszkodott, hogy az alacsonyabbik fojtog-
tatta és leryomta a hóba. A nyaka a fojtogatástól
megzúdult, láttam azt másnap. Fülém hallatára sógor-
nőmtől semmmit sem követeltek. Azért szaladtam el,
mert a sógornőmet zaklatták, mikor a konyhában vol-
tam, de hogy mivel, azt nem tudom.

Szembesítéskor Csóka azt vallja, hogy mikor tanu
az utcáról visszakísérte, nem mondta neki, vége életed-
nek, hanem csak vállánál megfogta, azt mondta, ne
menjen, jöjjen vissza, süsse a húst. Az sem igaz, hogy
a sógornőjét a hóba lökte, nem is zaklatta egy rossz
szóval sem. *Tanu* előbbi vallomását fentartja.

Weltner Ignác, Fiszer József, Fiszer János tanuk
egybehangzóan vallják, hogy mikor Kluger Betti ijedve
átment hozzájuk, hogy rablók vannak náluk, jöjjenek
segítségre, mire átmentek, a rablók már eltávoztak.
Mást nem láttak, mint hogy a sifonér üres volt s a
földön 3-4 db. ruha volt. Klugerné panaszkodott, hogy
kin fojtogatták, a fojtogatás nyomát a nyakán nem
látták; mert nem vizsgálták.

Ezután Víz Mihály tanu mondta el a nála meg-
kísérlett betörését Csóka és Csekének s hogy mint fogta
el Csókat.

Január 26-án.

Dr. Háy István törvényszéki orvos szakértői vé-
leményét előterjeszti, mely szerint vádlottak szellemileg
épek és egészségesek. A hozzá intézett kérdésre foly-
tatólag előadja, hogy a fojtogatásnak nyomait, ha más-
nap megtekintjük, az kék foltot hagy, később lesz az
sárga.

A délelőtti időt ezután a 30 ívet meghaladó tár-
gvalási jegyzőkönyv felolvasása vette igénybe, mely
2¹/₂ óránál tovább tartott; a délutáni ülésen volt a
vád- és védbeszéd.

Mind Besseney György kir. ügyész, mind dr.
Czinder István, Hajik István, Boschan Gyula és dr.
Szigethy Lemér védő ügyvédek jeles és szakavatott
vád-, illetve védbeszédet tartottak, sajnáljuk azonban,
hogy a nagy adathalmaz miatt azokat még kivonatban
sem közölhetjük.

Besseney György kir. ügyész vádindítványában
indítványozza, miszerint Csóka János, mint 2 rablásra
felbújtó s mint tettes a btk. 344. 345. 347. 70. 69. §.
1. pont és a rögtönbírósi szabályok 7. §. 1 p., a 22.
§. 1. bekezdés, a btk. 21. §-a alapján kötélt általi ha-
lálra ítéltessék. Cseke József, 2 rendbeli rablás bün-
tetésében mint tettes, a btk. 344. 345. 347. 70. §-a
alján, a rögtönbírósi szabályok 7. §-a 1.) pontja s
a 22. §. 2-ik bekezdése alapján; — Csóka Jánosné,
mint egy rablás büntényének részese, a btk. 344. 345.
62. §. 2. pont, a 347. §-a, a rögtönbírósi szabályok
7. §. 4. pontja s a 22. §. 2. pontja alapján halálbünte-
tés helyett szabadság vesztes büntetésre ítéltessék, Cseke
Józsefné, mint orgazda a rögtönbírósi eljárás alá nem
tartozván, ennek ellenében ügye a rendes bűnura át-
tétessék.

A vád- és védelem előterjesztése után elnök a
ítélet kihirdetését január hó 27-ének d. e. 11 órájá-
ra tüzte ki.

Január 27-én.

Ítélet hirdetés.

D. e. 11 órákor elnök a felfüggesztett ülést meg-
nyitván, felolvastatott a rögtönbírósi tagjainak szava-
zásáról felvett terjedelmes jegyzőkönyv, mely után el-
nök a következő ítéletet hirdette ki:

A kir. törvényszék rögtönbírósi eljárásának illetékessége
megállapítottatik és letartóztatott Csóka János, Cseke Jó-
zsef, Csóka Jánosné és Cseke Józsefné vádlottak a tör-
vény rendes útjára utasítatnak.

Ugyanis arra nézve, hogy vádlottak rögtönbíró-
sággal elítéltesenek, a bűnösség tökéletes bebizonyí-
tása, arra nézve pedig, hogy vádlottak, vagy egyik
vádlott halálra ítéltessék, a rögtönbírósi elnök és négy
bíró szavazatából legalább 4 szavazat kívántatván, mint-
hogy a jegyzőkönyvbe vett szavazatok szerint egyetlen
vádlott ellen sem volt a halálos büntetéssel sújtandó
rablás vagy az abban való részesség teljes bebizonyítá-
sára a megkívántató négy szavazat elérhető; minthogy
továbbá vádlottak ellen részint egyhangú, részint a bírák
többségének véleménye szerint gyanúkok mar-
adtak fenn: vádlottak a rögtönbírósi szabályok 21.
§-a szerint a törvény rendes útjára voltak utasítandók.

Radocza János kerületünk köztisztelő- és közsze-
retben álló képviselője azon alkalmából, hogy az iparos
ifjak önképző és betegsegélyező egyesülete köszönő irat-
ot küldött hozzá az egyesület részére küldött 100 frt
adományért, nevezett egyesület elnökségéhez a követ-
kező, méltán megfigyelésre méltó levelet intézte: „Az
iparos osztálynak jelentőségéről, ezen osztálynak hazánk
társadalmi, közgazdasági életében elfoglalt fontos állásá-
ról, már többször volt alkalmam nyilatkozni; és min-
denkor arra törekedtem, hogy ezen osztálynak érdekeit,
az iparnak, mint nemzeti megismosodásunk egyik hatá-
lyos tényezőjének fejlesztését, előmozdítsam. Ezen cél-
elérésére igen ügyösnek tartom az iparosok egyeülését,
s hazafias örömmel üdvözölöm a zalaegerszegi iparos
ifjak egyesületét, melynek bizonyára magasabb feladata:
vállalosság és erkölcsösség legbiztosabb véd pajzsa alatt,
a társadalmi téren az önképzés, a haza polgárai iránt
faj, és valláskülönbőség nélkül, a kölcsönös tisztélet, sze-
retet ápolása, a magyar hazafias szellemnek, a haza
iránti lángoló szeretetnek a tőkély legmagasabb fokára
emelése — a törvények, törvényes intézkedések és ha-
tóságok iránt tartózkodó tisztélet, engedelmség fokozása
és az ipari tevékenységre, a becsületes munkára való
folytonos serkentés. Meg vagyok győződve, hogy ezen
cél és feladat megvalósítására irányzott nemcs eze-
süket siker fogja koronázni, s a midőn a mélyen tisztelt
egyesület arról biztosítanám, hogy működésük iránt min-
denkor meleg rokonérzelemmel viseltetem, s érdekeik
előmozdításán erőmhöz képest jövőre is igyekezem.
Vagyok hazafias üdvözlettel a tekintetes Elnökségnek
Bpsten, 1888. január 22-én alázasat szolgálja Radocza
János.

A zalaegerszegi önk. tűzoltó egyesület a helybeli
izr. iskola termében folyó 1888. évi február hó 5-én
d. u. 2 órákor tartja rendes közgyűlését a következő
tárgysorozattal: Évi jelentés felolvasása. Tisztviselők
választása. Költségvetés megállapítása. Számvizsgáló bi-
zottság jelentése. Farkas Márton e. szolgának fizetés
javítás iránt beadott kérvénye feletti intézkedés. Indít-
ványok tárgyalása. Amennyiben a közgyűlés nem leend
határozatképes, az a f. 1888. évi február 19-én fog-
tekintet nélkül a megjelenendő tagok számára — meg-
tartatni.

Köszönetnyilvánítás. Simon István egervári ple-
bános úr 4 kötetes „Találmányok“ című becses aján-
dékáért, valamint Kenyeres Gyula tanuló s Tivold
Ferenc egy. tag úr egy-egy az iparos ifjuság egyleti
könyvtárának ajándékozott művekért, fogadják ez uton
is az egyesület helyiségébe ez iránt fordulni.

Az iparos ifjak önképző- és betegsegélyező egye-
sületének f. hó 5-én saját pénztára javára a kereske-
delmi kör helyiségében tartandó, táncsal egybekötött
felolvasási, szavaltai ünnepélyén dr. Wekerle László
kir. segédtanfelügyelő úr „A magyarok ősi vallása és
szertartásai“ról tart felolvasást. Kik esetleg tévedésből
nem kaptak meghívót, sziveskedjenek ez érdemben az
egyesület helyiségébe ez iránt fordulni.

A csáktornyai kisdudóvó egyesület f. hó 22-én
d. e. tartotta meg évi rendes közgyűlését. Fontosságát
emelte ezen ülésnek ama körülmény, hogy vele az ala-
kulásnak első 3 éves ciklusa befejeztetett s 2-ik meg-
alakulás ismét 3 évre kimondatott. Ziegler Kálmán
elnök, ki rövid vonásokkal esetenlven az egyesület
működését a multban, tömörülre kérte a társadalmat
a jövőben. Hogy Csáktornya városának közönsége
mennyire szíven viselte eddig ez intézetének ügyét, ki-
tűnik abból, hogy dacára az építésbe befektetett na-
gyobb mérvű tőkének, még is közel 1000 frtnyi kész
pénze van, a mely hivatva van alapját képezni az
egyesület vagyonának. Meg vagyunk győződve, hogy
az intézet ügye most már meg van szilárdítva, s ezzel
a magyarosítás eme egyik hatalmas tényezőjének jövője
biztosítva van. A tisztség a jövő 3 évre következőleg
alakult meg: Ziegler Kálmán elnök, Sárosi Lászlóné
alelnök, Zrinyi Károly titkár, Polyák Mátyas pénztáros,
Wollák Rezső ügyész, dr. Schvarcz Albert orvos. A
választmány tagjai: Fischer Endréné, Pálya Mihályné,
Tódor Józsefné, Wollák Rezsóné, Ziegler Kálmáné;
Angyán Kálmán, Belányi Tivadár, Hochsinger Sándor,
Margitai József, Pruszácz Alajos. A számvizsgáló bi-
zottságba választottak: Gráner Miksa, Mencey Károly,
Németh István.

A körmeneti atletikai-klub f. évi február 11-én a
körmeneti „Korona“ vendéglő dísztermében zártkörű
táncvigalmat rendez. Belépti-díj: család-jegy 4 frt, szem-
ély-jegy 2 frt. Kezdeté 8 órákor.

A keszthelyi gazdaszok bálja jan. 21-én volt az
ottani nagy vendéglőben. Az elite-bál fényesen sikerült.
A tiszta jóvedelem, mely a gazd. tanintézeti hallgatóság
segélyegylete javára fordították, a 60 frtot meghaladja.
Az első négyest 18 pár lejtette. A hölgyek közt láttuk
— írja tudósítónk — Bendekovics Istvánnét, Henec
Atalné; ott voltak még Reischl Lina, Vértessy nővé-
rek, Szalay Ilka, Garger Eugen, Saary Piroška, Csura
Lujza, Szeligmann Izabella, Emezz Gizella, Kummer
Roza stb. k. a. A bál óta sokan nincsen meg az előbbi
nyugalomuk, azért e, hogy ott voltak, azért e, hogy a
bálra nem mentek el? — bajos volna megmondani!
Elég az hozzá, hogy a jelen voltak igen jól mulattak,
csak az volt a kár, hogy a nap, az a vén égitest, nagyon
kihívó módon viselte magát a fiatalság iránt; ugy tet-
szett, mintha az egyszerű előbb odahagyta volna nyug-
ágyát és a vigkedvű fiatalságnak egy kis dorgatóriumot
akart adni, de . . . szerencsére neszt vették az öreg
szándékának, s mikorra a nagyvilágon (Keszthelyen)
körültretekintett, a bálosokat mind a szokott, csendes nyu-
galomban találta. . . Úgy jár az, aki reggel 5 óráig
bálozik!?

A nagy-kanizsai társaskör e hó 21-én saját he-
lyiségében igen sikerült táncestélyt rendezett, mely jó
kedv és tüzes tánc mellett reggelig tartott. Az estélyen
részt vettek: Belus Terka, Dauscha Otoné, Dezsényi

Elekne, Dezsényi Anna, Grummer Károly, Guttman Vilmosné, Hartman Henrik, Hartman Helén, Horvát Etelka, Horváth Ferencné, Hegedűs Margit, Juhász Nándorné, Köhler Nina, Markó Antalné, Markó Irma, Markó Lujza, Pleheisz Gusztávné, Pálffy Alajosné, Schmidt Frigyesné, Somssich Lóriné, Somssich Katinka, Taboly Gyuláné, Unger-Ullman Elekne, Varga Lajosné, Wiener Sándorné, Zathureczky Zsigmondné.

Iparhatósági megbízottakká Zala-Egerszegen az 1888. évre megválasztottak: Kovács László (elnök), Horváth Miklós, Breisach Samu, Krizmanits Kálmán, Goldfinger János, Delián Mihály, Györe József, Gazta Antal, Kraxner János, ifj. Bence György, Klosovszky Ernő, Medvéssy Gyula, Riedlmayer József, Sanits Sándor, Smelka István, Schupfenhauer Frigyes, Sláby Ferenc, Vörös Gyula, Holczér Ferenc, Stefánecz József.

A zala-egerszegi iparhatóság elöljárósága Kovács Károly polgármester úr, mint iparhatósági biztos elnöke alatt ülést tartott, melyen az alapszabályok értelmében a testület tisztikarát — az elnökön kívül, kinek választása a közgyűlés hatásköréhez tartozik, — következőleg választotta meg: Somodý Sándor alelnök, Major Károly jegyző, Gazta Antal pénztárnok.

A perlati önk. tüzelő-egylet a városi vendéglő nagytérképén 1888. évi február hó 5-én saját pénztára javára tembolával összekötött zártkörű táncvigalmat rendez. Kedvete 8 órákor. Belépti-díj 50 kr. Az egylet — egyenruhában megjelenő — tagjai, saját személyük után belépti díjat nem fizetnek. Felülfizetéseket köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak.

Köszönet nyilvánítás. A zala-egerszegi szegény gyermekek karácsonyfája című egylet tagsági díj gyűjtése alkalmával, az egylet által létesített árvaház alapja felülfizeték: Gózon Lászlóné 2 frt 28 krt, Skublies Zsigmondné 3 frt 92 krt, Skublies Jenőné 3 frt, öz. Pámer Jánosné 30 krt és Farkas Ferencné 44 krt, mely kegyes adományokért ezután mond hálás köszönetet a nevezett egylet elnöksége.

Felolvasó estély. A kereskedő-íjakk önképző egylete meghívása folytán és betegsegélyző alapja javára Fekete József úr, a „Magyar Salon“ szerkesztője szombat, 1888. február 4-én Nagy-Kanisán, a „Casinó“ dísztermében „házasság szerelem“ címmel felolvasást tart. Kedvete pontban 9 órákor. Belépti díjak: 1. és 2. sor 1 frt 20 kr., 3. és 4. sor 1 frt, a többi sorok 80 kr., karzati ülőhely 1 frt, földszinti állóhely 50 kr. A felolvasást tánc követi.

Meghívó a tapolezai kaszinó-egyesületnek 1888. évi január hó 29. napján d. u. 3 órákor az egyesület társalgó termében tartandó rendes közgyűlésére. Tártsorozat: 1. Titkári jelentés az egyesület évi működéséről. 2. A számvizsgáló bizottság jelentése az 1887. évi zárszámadásról. 3. Az 1888. évi költségvetés. 4. Számvizsgáló bizottság kiküldése. 5. Az igazgatóság lemondása és új igazgatóság választása. Tapoleza, 1888. jan. 17-én. Székely Emil elnök.

A tisztí önségélyező szövetkezet Nagy-Kanisán, f. hó 22-én tartotta évi rendes közgyűlését. Az életképes szövetkezet mérlege 16.871 frt 41 krt tüntet ki. A tagok a befektetett tőke után 6% -ot kapnak. Tartott fűn a szövetkezet a pénztárolyon kívül egy fogyasztási osztályt is. Ezt azonban az igazgatóság megszüntetendőnek véleményezte, mire egy újabb — határozatképes — közgyűlést fognak egybehívni. Az igazgatóság által alkalmazott tisztviselők, névszerint: Horváth György pénztárnok, Reinitz József könyvelő, állásukban megerősítettek. Elnökül gr. Hugormay Kálmán nagy lelkességgel újból kikiáltott. Bizottsági tagokul: Hajgató Sándor, Schultz Károly és Rozgonyi Lajos, póttagokul pedig: Gózon Sándor, Krucsay Ágoston választottak meg. Indítványként el lett fogadva, hogy a tartalék-alap minden 10-év teltele után részvényarány szerint a részvényesek betétükéjébe csatoltassék.

A csaktornyai jótékony célú nőegylet f. hó 18-án tartotta rendes évi közgyűlését. Jeney titkár röviden üdvöszölvén a megjelent tagokat, a gyűlést megnyitotta és határozatképesen nyilvánítja. Kimerítő jelentést tesz az egylet 3 évi működéséről. Megemlíti, hogy az egylet 5 köz és 13 választmányi ülést tartott. 51 szegényt segélyben részesített; 61 tanulót téli ruhával látott el; 4 nőcselédnek, kik magukat jól viseltek és 10 évig egy helyen szolgálták, tisztességes nászajándékot adott. Az egylet nemes működésében támogatták: csaktornyai hatóság, a muraközi takarékpénztár és a csaktornyai takarékpénztári egyesület, ezeknek az egylet irányában tanúsított jóindulatukért köszönet nyilvánított. Továbbá megemlíti, hogy az egyletnek 1885-ben 87, 1886-ban 85 és 1887-ben 76 tagja volt. Az összes bevétel 1062 frt 66 kr., a kiadás 1318 frt 9 kr. Pálya Mihályné pénztárosnak a mintaszerűen vezetett számadásai rendben találtak, a felmentvény megadott s buzgalmaért jkvilleg köszönet fejeztetett. A tisztikar beszámolás után megköszönve a tagok támogatását, tisztségeiről lemondott. Ezután új tisztválasztás ejtetett meg. Krasovecz Ignác né elnök, Sárosy Lászlóné alelnök, Kollarits Mihályné jegyző, Pálya Mihályné pénztáros, Jeney Gusztáv titkár, Sárosy László egly. ügyvéd lett. Választmányi tagok: Zakál Henrik, Buchherger Katinka, Czvetkovics Antalné, id. Tódor Józsefné, ifj. Tódor Józsefné, öz. Ziegler Lajosné, Ziegler Kálmáné, Pecsornik Ignác né, Angyán Kálmáné, öz. Szabolcs Antalné, Molnár Józsefné, Mencey Károlyné, Molnár Maria, Hübler Károlyné, Göncz Lajosné, Bencsák Sztáné, Mayer Salamonné és Pochner Ferencné. Több kebelbeli ügy elintézése után Zakál Henrik né urhölgynek, mint az egylet volt elnökének az egylet irányában kifejtett tevékenységéért jkvi köszönet nyilvánított.

Öngyilkosság. F. hó 23-án délután 2 óra tájban az a hír szoronyta be Nagy-Kanisán, hogy Rosenberg Izrael, gazdag kereskedő, 75 éves agg, forgó pisztolyal megölte magát. A kíváncsiak egész serege gyűlkezett Rosenberg háza köré. Rosenberg 1 óra 30 percekor forgó pisztolyal szájába lött. Öt, hat orvos is rögtön hozzá sietett, s még élve állították; de a mentést

meg sem lehetett kísérteni, mert a golyó az agyat teljesen összeroncsolta s a szerencsétlen ember másfél órai szenvedés után meghalt. Öngyilkosságának valódi oka titok. Anyagi szempontok figyelembe se jöhetnek, mert tekintélyes vagyonnal rendelkezett; a megyei virilisták sorában is az első közé tartozott. De úgy mondják, hogy idegbajos volt s legutóbb oly dolgok történtek vele, mik baját nagy mértékben fokozták. Megtörtént u. i. vele, hogy a legutóbbi izr. hitközségi közgyűlés alkalmával a választmányból — melynek 30 évig egy folyótban tagja volt — kimaradt, sőt még csak kándikálva sem volt. Azon kívül az ottani „Oroszlán“ szalót, mely az ő tulajdona, senki sem vette ujjában bérbe; ami ha nem is nagyon súlyos, de minden esetre érzékeny anyagi veszteséggel járt. E kedvezőtlen dolgok annyira bántották különben is beteg idegzetét, hogy Abbaziába kellett mennie üdülés végett. Onnan megjöve, maga figyelmeztette környezetét, hogy semmi gyilkolásra alkalmas eszközt ne hagyjanak nála, mert néha borzasztó idegrohamai vannak, úgy, hogy olyankor képes volna magát meggyilkolni. Szavának nem tulajdonítottak oly nagy fontosságot, hogy a szigorú ellenőrzést szükségesnek tartották volna. Pedig több mint valószínű, hogy végzetes tettét idegroham közben követte el. F. hó 25-én temették el nagy részvét mellett.

Körözött szedeigő. A veszprémi főkapitány egy 28 éves urias külsejű szedeigőt köröztetett, ki ott magát Inz Géza néven, Freistädter tótvásonyi bérlő ispánjának adta ki s beállított egyik veszprémi henteshez, hogy sortéseket akar eladni. Ezen a címen 15 frt előleget ki is csalt az illető hentesből. A nagykanizsai kapitányság legutóbb elfogott egy egyént, akire a körözvényben levő személyleírás teljesen ráillik. Kihallgatták; de mindent tagad. A gyanút azonban nagyon alaposá teszi az a körülmény, hogy az elfogott egyént magát igazolni nem tudja. A vizsgálat eilene most folyamatban van.

Megfagyott részegasszony. Tollár Gáborné szül. Cséri Teréz 55 éves koldus asszony f. hó 20-án Udvarnokról Zala-Szent-László felé botorkált; Udvarnokon, az ottani kocsnában jól bepálinkázott s részegen indult el, hátán egy nagy bugyrral. A dermesztő hidegben és nagy hóban kifáradva leült, hogy magát kipihenje, azonban nagyfokú részegsége miatt felkelni nem tudván, megfagyott. A másnap arra menők találták meg hulláját s V. Szöllősrre szállították, hol az előlegesen megejtett orvosrendőri vizsgálat után eltemették.

A „The Gresham“ életbiztosító társaság Londonban. Előttünk fekszik ezen életbiztosító társaságnak 1887. június 30-án befejezett 39-ik üzleti jelentése, mely az 1887. november 29-én tartott rendes közgyűlésen a részvényesek elé terjesztett, melyből a következő főmomentumokat vesszük át. A lefolyt év eredménye rendkívül kedvező volt. Ennek folyama alatt 6124 biztosítási ajánlat nyújtott be 58,038,225 frank értékben, s ebből 5448 ajánlat 48,901,000 frank biztosítási összeg fogadtatott el, melyekről a megteleelő mennyiségű kötvények ki is állítottak. A jutalék bevétel, a visszabiztosításokra kiadott összeg levonásával, 14,779,357-61 frankra rugott, melyben az első biztosítási év 1,735,753-44 frank jutaléka is befoglaltatik. A mérleg kamatszámolája 3,899,035-52 frankra rugott, s a jutalékbevétel hozzá adásával a társaság évi bevételét 18,678,393-34 frankra emelte. Az év folyama alatt a társaság által kifizetésre utalványozott életbiztosítási kötvény követelések 7,038,706-46 frankra rugtak. A kihazasítási és vegyes biztosítási szerződések, stb. követelése, melyek határideje lejárt, 2,597,392-29 frankot tett ki. Kötvények visszavásárlására 1,092,257-71 frank adatott ki. A biztosítási és járadék-alap 3,350,230-10 frankkal emelkedett. A követelések főösszege az üzletév végén 97,872,236-56 frankra rugott. Tőkebefektetések: 207,523-95 frank az angol kormány-értékcsitve, 1,220,697-92 frank az indiai és telepitvényi kormányoknál biztonságban, 15,049,988-54 frank idegen államértékekben, 2,609,700-73 frank vasut-részvények, elsőbbségek és kötvényekben, 38,837,238-64 frank vasuti és más adóselevekben, 16,008,956-87 frank háztulajdonokban, melyek között Bécsben és Budapesten is vannak a társulatnak házai. 9,023,158-03 frank jelzálogban és különféle értékekben 14,914,971-88 frank.

75 krajcárért egy egész hónapig bárki egy jól szerkesztett népies irányu ellenzéki képes politikai napilapot járthat: a

Kis Ujság-ot,

mely Budapest Wodianer F. és Fiai pesti könyv-és hírlap-kiadóhivatalában jelenik meg. A „Kis Ujság“ nemzetes ellenzéki politikát követ, szívós kitartással, látkadatlan erélyvel küzd a baha boldogságáért, s a honfentartó magyar faj uralmáért. A „Kis Ujság“ nagy gondot fordít, hogy olvasóink igényeit minden tekintetben teljesen kielégítse. Ugy a főváros, mint az ország és a külföld minden híre naponként híven és gyorsan közli. A nevezetesebb napi eseményeket szép kivitelű képekkel illusztrálja. Ezenkívül rendkívül érdekesítő, — többnyire a fővárosi életből merített, — regényeket közöl, a melyek által könnyen élvezhető népies nyelven vannak megírva. Előfizetési árak félve 4-50; egy negyed évre 2-25 és havonként 75 kr. Mutatvány számok bárkinek egy hétig ingyen küldetnek, ha e lap kiadóhivatala (Budapest, IV ker., Sarkantus-u. 3. sz.) levelező lapon erre felszólítatik.

Megtartani és visszanyerni.

Igen nagy fontosságot folyton ügyelni az egészséget megtartására és e tekintetben a fődolog az étrend és a mértékletes élet. Sokkal nehezebb a veszendőbe ment egészséget visszanyerni; mert — fájdalom — e célra igen sokan nem az igazi gyógyszert alkalmazták, melyek a természet segélyére lennének. Ezen eset áll legfőképpen női betegségeknel. Használjuk azon gyógymódot, melyek másokon segítettek. „Mivel nekem a War-

ner-féle Safe-gyógymód — írja Patscheider Amália Szent-Márton várából Ried mellett Felső-Ausztriában — egészségemet teljesen helyreállította, kötelességemnek tartom önöknek legbensőbb köszönetemet nyilvánítani. En hét palackkal használtam, a labdacokat négy hónapig kellett használnom. Most már bajom megszűnt és mindenki elesudálkozott, hogy mily egészséges lettem.“ Az eladás és szétküldés csakis gyógyszerárak által eszközöltetik. Ára 2 frt 80 kr. Raktár: Kaszter Sándor és Unger Domonkos gyógyszerárak Zala Egerszegen. Főraktár Prágában az „Einhorn“ című gyógyszerárban.

Felolvasó szerkesztő s kiadótulajdonos:
UDVARDY IGNAC.
Főmunkatárs: Szalay Sándor.

Hirdetések.

3092 tk. 1887.

— UJABB — ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY.

Az alsó-lendvai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kovács György borstai lakos végrehajtatónak Tóth Katalin, öz. Kósa Ferencné kútféji, Kósa Mária férj. Kovács Jánosné bagladi, Kósa Cili baksai, Kósa Zsófi férj. Pál Ferencné kis-szigeti lakosok és Hajós Mihály ügyvéd által gondnokolt kiskorú Kósa Anna és Matild végrehajtást szenvedő elleni 104 frt tőkekövetelés és járu lékai iránti végrehajtási ügyében az 1887. évi szeptember hó 20-án Kútféj községben megtartott árverés ellen Klein Benedek k.-sz.-miklósi lakos által tett utóajánlat folytán az 1881. évi 60. t. c. 187. § a értelmében (az alsó-lendvai kir. járásbíró) területén levő, Kútféj község határában fekvő, a kútféji 76. sz. tjkvben A 7. sor 174. hrsz. a. felvett és 11. ed részben Tóth Katalin öz. Kósa Ferencné, Kósa Mária férj. Kovács Jánosné, Kósa Zsófi, Kósa Cili, Kósa Anna, Kósa Matild kiskorúak nevében álló s az adó alapján 836 frtba becsült ingatlan részre az újabb árverést 836 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1888. évi február hó 7-ik napján d. e. 10 órákor Kútféj községben a községbíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverési szándékozók tartoznak az ingatlan becsarának 10% -át, vagyis 83 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett arólyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. § a értelmében a bálnapénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Alsó-Lendván, 1887. évi október hó 15-ik napján. A kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság.

S Z I R M A Y
kir. aljbíró.

23. sz. v. 1888.

Arverési hirdetmény.

Alulír kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. § a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a zala-egerszegi kir. járásbíró 12/1888. számú végzése által Németh János pölöskei lakos végrehajtató javára Briglevics Lajos buscai lakos ellen 148 frt és 80 frt 44 kr. tőkék, ugy járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le foglalt és 338 frtba becsült 47 kereszt buza, 74 kereszt rozsból álló ingóságoknak nyilvános árverés útján leendő eladatása elrendeltetvén ennek a helyszínén vagyis Buscán leendő eszközésére 1888. év február hó 16-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. c. 107. § a értelmében a legutóbb ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Z.-Egerszegen, 1888. évi január hó 25-ik napján.

NEMES SÁNDOR
kir. bir. végrehajtó.

Máriacelli gyomorcsöppek.
Kütnő hatásu szer a gyomor minden betegségeiben.
Védjegy.
Fülmulhatatlan étvágyhiány, gyomorgönggesség, rossz illatú lefekvés, felvadás, savanyú felbőfés, kollika, gyomorhurut, gyomorgönggesség, homok- és darakegyezés, túlságos nyálkateződés, sárgaság, undor és hányás, felfújás (ha a gyomortól ered), gyomorgönggesség, székszorulás, a gyomornak étellel és italokkal való túlterhelése, gúliszták, lep., máj- és aranyeres bántalmak esetében. — Egy üvege ára használati utasítással együtt 35 kr., kettős palack 60 kr.
Központi szétküldés Brady Károly gyógyszerész által Kremsierben (Morvaország).
Kapható minden gyógyszerárban.
Óvás! A valódi máriacelli gyomorcsöppeket sokat hamisítják és utánozzák. A valódi csig jelű minden üvegnek piros, a fenti védjeggyel ellátott borítékra kell gőngyölve lennie és minden üveghez mellékelt használati utasításon meg kell jegyezve lennie, hogy az Kremsierben Gusek Henrik könyvnyomdájában nyomtatott.
Valódi Kapható: Meranyen Fleischer Sam., Marczaiában Körös Győző, Sümegen Stamborszky L., Szent-Gothárdon Tomcsányi Lipót gyógyszerészeknel.

Horváth Miklós, Z.-Egerszeg.
Keil Alajos-féle

Padrólzat-fénymáz

Bécsből (Glasur)
1 nagy palack ára 1.35 kr. - 1 kis palack ára 68 kr.

Viaszk-kenőcs
legjobb és leggyorsabb beeresztő-szer kemény padló számára, 1 köcsög ára 60 kr., mindenkor kapható.

Horváth Miklósnál, Zala Egerszeg.

4396/tk. 1887.

Arverési hirdetmény.

A tapolezai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Racz Mihály** és neje **Császár Julianna** végrehajthatóknak **Biró Károly** által képviselt kiskoru **Biró Anna** végrehajthatást szenvedő elleni 126 frt 41 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtsági ügyében a z.-egerszegi kir. törvényszék (a tapolezai kir. bíróság) területén levő s a l.-istvándi 271. sz. tjkvben f. 649. hrsz. a. **Biró Anna** kiskoru tulajdonául felvett szőlő és pincére 824 frt cenzel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1888. évi február hó 1-ik napján délelőtt 10 órakor a l.-istvándi község háznál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fog.

Arverezni szándékozik tartozni az ingatlan becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. 60. t. c. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróság előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Tapolezán, 1887. évi szeptember hó 30. napján. A kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság.

OSZTERHUBER
kir. aljbíró.

3339. sz. v. 1887.

Arverési hirdetmény.

Alulírt kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében cenzel közhírré teszi, hogy a z.-egerszegi kir. járásbírósg 7111. számú végzése által **Majer Akos** soroki lakós végrehajtható javára **Szalai István** hagyárosi lakós ellen 250 frt tőke, ennek 1887. é. április 26-tól járó 6% kamata, úgy járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajts alkalmával bíróság lefoglalt és 370 frt-ra becsült egy pár jármás ökör, két szekér és számból álló ingóságoknak nyilvános árverés útján leendő eladása elrendeltetvén, ennek a helyszínén vagyis **Hagyároson** leendő eszközzésére 1888. évi feb-

nár hó 15-ik napjának délelőtt 10 órája határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozők ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladtni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Z.-Egerszegen, 1888. január hó 23. napján.
NAGY SÁNDOR
kir. bir. végrehajtó.

Első osztrák-magyar sorsjegy-ellenőrző iroda

Több millió forintba rugó nyereséget hever kifizetetlenül, mert a tulajdonosok nem tudják, hogy sorsjegyekük esetleg már rég kihuzottak. A napilapok többnyire elkécsve és rendetlenül közlik a huzásokat; kinek még sorsjegye van, nem ér ily lappal célt, ha többször távol van hazáról. De más tényleges veszteség is mindennapi dolog. A kinek a legkisebb nyereséggel huzott ki az értékpapírja, azzal, hogy ki nem cserélheti elveszti kizárását nagyobb nyereségre. E köztudomású tények oly intézkedés megtételére bírtak, melyet mindenki, a kinek bármily remény értékpapírja van, bizonyára a legnagyobb örömmel fog fogadni.

mindössze 40 kr.-ért

az összes tudomásomra adott értékpapírok eddigi valamennyi huzását ellenőrzöm és azonnal az összes huzásokat egy éven belül.

Meltoztassék tehát a birtokában levő huzásnak alávetett összes értékpapírjait nemem jegyzékben beküldeni vagy személyesen bejelenteni. Az ellenőrzésért járó évi 40 kr. díjat vagy postautalvánnyal, vagy - a mi legelőcsőbb - bélvégben vagy egyszerű levélben tessék beküldeni.

Ezért én küldök nyugtát a 40 kr. évi ellenőrző díjról és egyttal értesítést, ha valamely papírja a bejelentés napjáig huzatott. Ha valamely sorsjegye évközben huzatik, zárt levélben küldök értesítést.

bank- és váltóház **ERNYEI A. H.** Budapest, V., Dorottya-u. 5.

Prospectusok kívánatra ingyen és bérmentve.

F O N T O S

az étvágytalanság, gyöngye emésztés, felbőfűgés, gyomor és bélhurut, nehéz lélegzés, májba, aranyér és egyéb, a gyomortól származó betegségekben

szenvedőknek

Fácziányi Armin gyógyszerész
Budapest, X. kerület, Kőbánya

által már másfél évtized óta készítet

magyar édes mustárja,

A fentebbi bajokban -- bármily idűltek a legrovidebb idő alatt, bámulatos eredményeket hoz létre, mit bizonyít ama rendkívüli sok számu hályairat, melyekbe bárki beletekinthet. Ara egy nagy üvegnek 1 frt, kis üvegnek 50 kr. A csomagolási díj mérsékelt.

Kivonat 1 hála levélből.

Tekintetes gyógyszerész úr! Van szerencsém jelenteni, hogy az ön kitűnő mustárja igen jó hatást tett. Oly beteg voltam, hogy egy orvos sem ismerte ki bajomat. Köszvény, máj, gyomor fájdalmaim voltak és ezáltal étvágytalanság. Öt üveget használtam és tökéletesen jól lettem. Kérnék tehát ezattal 2 üveget utánvétellel küldeni.

Nova, (Zalamegye) 1887.

Pivonka Ferenc
urod. fővadász.

Vendéglő bérbe-adás.

Gróf Festetics Tassiló úr tulajdonát képező **vasvári községbeli Sörházi vendéglő és mészárszék** jelen év ápril 24-től 1891. év január 1-ső napjáig nyilvános árverés útján bérbe adatik. A bérleti kívánók kellő bánatpénzzel ellátva f. év február 22-én reggeli 10 és fél órára a vasvári tiszti irodában megejtendő árverésre tisztelettel meghívhatnak.

Vasvár, 1888. január 11-én.
Lehrmann Ferenc
urod. korm. számtartó.

PSERHOFFER J.

gyógyszertára

Bécs, Singerstrasse 15. sz.
„Zum goldenen Reisapfel“.

Vertisztító labdacok, piruláknak nevezettek, ezen utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mert alig van betegség, melyekben ezer meg ezer esetben csudálatra méltó hatásuknak ne bizonyultak volna. A legmakacsabb esetekben, esetekben minden egyéb gyógyszer haszalanul alkalmaztatnak, ezen labdacok által számtalanszor és rövid idő alatt tökéletes egészség következett be. 1 skatulya 15 pirulával 21 kr., egy tegeres 6 skatulyával 1 frt 5 kr., bérmentelen utánvétellel 1 frt 10 kr.

A pénz előleges beküldésével bérmentve 1 tegeres pirula 1 frt 25 kr., 2 tegeres 2 frt 30 kr., 3 tegeres 3 frt 40 kr., 4 tegeres 4 frt 40 kr., 5 tegeres 5 frt 20 kr., 10 tegeres 9 frt 20 kr. (Egy tegeresnél kevesebb nem küldethetik.)

Számtalan köszönő irat tekinthető be, melyekben ezen pirulák fogvasztói hosszabb élvezetük után a legkülönbözőbb és súlyos betegségekben köszönetet mondanak. Mindez, aki egyszer kísérletet tett vele, tovább ajánlja ezen szert.

A sok köszönő irat közül néhányat itt közlünk:

Leongang, 1883. máj. 15.
Igen tisztelt uram! Önnek pirulái valóban csudálatra méltóan működnek, nem olyanok ezek, mint egyéb dícsőített szerek, hanem segélyt nyújtanak majdnem mindenben.

A husvétkor küldött pirulák legtöbbjét ismerőseimnek és barátjaimnak osztottam, s mindnyáján segítettek, még magas koru egyének is a különböző bajokban ha nem is teljes jó egészséget, de tetemes javulást tapasztaltak, s folyvást használni akarják. Kérem ennélfogva, sziveskedjék ismét 5 tegereset küldeni. Tölem és miudazoktól, kiknek szerencsés-jük volt az ön pirulái által egészséget visszaszerezni, fogadjon bennő köszönetünket.

Deutinger Márton.

Bég.-Szt.-Gy. rgy. 1882. 2.16.
Tisztelt uram! Nem fejezhetem ki eléggé bennő köszönetemet az ön piruláért, mert Isten segítségével mellett nóm, ki évek óta miserében szenvedett s ha bár még most is ilyeneket bevennie kell, egészsége annyira helyre állott, hogy ifjú frisseséggel minden dol-

gát végezheti. Ezen közönnemet minden szenvedő javára felhasználhatja s kérem egyttal, sziveskedjék két tegeres-csel küldeni, valamint két darab kínai szappant is. Kiváló tisztelettel

Novák Alajos, főkértész.

Tekintetes úr! Előre bocsátva, hogy önnek minden gyógyszerre egyformán jó, mint a kitűnő fagy balzsam, mely az én családomban több idűlt fázsdaganatot gyorsan megszüntetett, dacára az ugynevezett universális gyógyszerek iránt való bizalmatlanságomnak, elhatároztam, önnek vertisztító piruláit használni ezen apró golyócskák segítségével, hosszú évi aranyér bajomat ostromolni. Nem akarok magamnak érdemet szerzeni, midőn önnel tudatom, hogy régi bajom több heti használat után egészen megszűnt s ismerőseim körében a legszorgalmasabban ajánlom az ellen sínc kifogásom, ha ezen sorokat -- névátírással nélkül -- nyilvánosságra hozza.

Tisztelettel C. v. T.
Bécs, 1881. febr. 20.

Fagy-balzsam Pserhofer J. től, hosszú évek óta ismert legbiztosabb szer mindentéle fagyások ellen, valamint idűlt sebekre stb. Egy doboz 40 kr. bérmentve 65 kr.

Golyva-balzsam, megbízható szer a golyva nyak ellen. Egy palack 40 kr. bérmentve 65 kr.

Élet-essencia (prágai cseppek) elrontott gyomor, rossz emésztés, mindenemű altesti bajok ellen 1 palack 20 kr.

Ökörfarkvirágnev általában ismert kitűnő háziszert, katarhus, rekedtség, görcsös köhögés ellen stb. 1 palack 50 kr. 2 palack bérmentve 1 ft 50 kr.

Amerik. köszvény kenőcs, legjobb szer minden köszvény és reumatikus baj, fogfájás, Ischiász, fülfájás ellen stb. 1 ft 20 kr.

Alpesi növénynev Bern hardtól, 1 palack 2 frt 60 kr, fél üveg 1 frt 40 kr.

Szem-essencia Romershausertől, 1 palack 2 frt 50 kr., fél palack 1 frt 50 kr.

Labzadás elleni por 1 skatulya 50 kr., bérmentes küldéssel 75 kr.

Tannochinin pomádé Pserhofer J.-tól, számos év óta legjobb minden hajnövesztő szer közt, melyet orvosok elismernek. Egy elegánsan kiállított nagy adag 2 frt.

Általános tapasz Stendel tanártól vágott és szurt sebekre, rossz indulatú deganatok, még idűlt, gyakran felpattanó láb daganatokra is, körömmegregre, sebekre s gyuladt részekre és egyéb szevedéseknél ajánlható 1 tégely 50 kr. bérmentve 75 kr.

Általános tisztító só Rich A. W. től, kitűnő háziszert, a rossz emésztés következményei, fejfájás, szédülés, gyomorgörcs, mellégés, aranyér, dugulás stb. ellen 1 csomag 1 frt.

Ferenc-palinka 1 palack 60 kr.

Az itt megnevezett készítmények kivül minden, az osztrák lapokban hirdett bel- és külföldi pharmateutikus különlegesek készletben vannak s minden, a raktárban nem levő cikkekről pontosan és olcsón gondoskodunk.

A postai küldemények gyorsan és pontosan eszközöltetnek előleges pénzbekeüldésre vagy utánvétellel.

A pénznek előleges beküldésével (legjobb postautalvánnyal) a postán sokkal kevesebbe kerül, mint az utánvétellel.

Stückerath & Co. HAMBURGI ÁRU-SZÉTKÜLDÉS. Stückerath & Co.

Hamburg. ajánlják világszerte ismert kitűnő áruikat. Hamburg.

Sprothal, (aranyárga füstölve,) ládankint 240 drb. fr. 1.45 2 láda fr. 2.40 (kiváló különlegesség) 4 láda fr. 3.70, 8 láda fr. 7.25.

Cuba-kávé, zöld delic 5 kilo fr. 6.00	Orosz szardina, valódi 5 kilo frt 1.70
Ceylon, zöld kitűnő " " 6.95	Marin. herring delic. " " 2.10
Aranyjava, sárga árom " " 6.95	Christian. Anchovis, közv. import " " 2.05
Gyönyykávé, zöld kit " " 7.50	Kiváló Matjeshering, legjobb téli áru 5 kilós hordókban 2.55
Arab. Mocca köt. tüzes " " 7.10	Első faj Flohu-Hering kb. 40 drb. delic, 5 kilós hordókban 1.70
Surrogatumok	
kávék vegyítésére melegen ajánlvá	
Java-Surrogat 4 kilo fr. 2.20	Kiváló finom la Kaviar, enyhén sóva 2 kilo 4.50
Mocca-Surrogat " fr. 2.50	Aal in Gelé, kitűnő 5 kilós hordó 3.5
Amer. kávéliszt " fr. 2.50	
Kieli kövérhal, kb. 40 drb. kit. 2.10	

Zátonyi halak és tőkegádócok 4 kilo apró fr. 2.45 legnagyobb fr. 3.05 kitűnő izlandiai áru. Nagyobb megrendeléseknél sokkal olcsóbb.

Thea, legújabb aratás, elegánsan becsomagolva portómentes.	Jamaica-Rum régi 4 liter fr. 4.-
Congo, nagyon erős kilója fr. 2.50	Pale-Cognac, ig. fin. " fr. 7.30
Souchong, enyheáromájú fr. 3.50	Legédesebb-narancs 5 kilós kosár fr. 1.95
Pecco-Souchong, nagyon árom. fr. 4.70	
Orosz-Melange család thea, kit. fr. 4.90	
Császár Karaváni thea enyhe kit. fr. 8.30	

Eladási feltételek: Bérmentesen és becsomagolás utánvétellel. Friss és füstölt halaknál ismeretlen vevőknel csakis előleges fizetés mellett. Arjegyzék sok 100 nem említett cikkről ingyen és bérmentve.

Stückerath & Co. Hamburgi áru szétküldése **Hamburgban.**

Nyom. özv. Tahy Rozália gyorsajtóján Zala-Egerszegen.